

Po občnem zboru

DR. REGINALD VOSPERNIK

predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev

Po dobi triletnega delovanja je potekel mandat, ki ga je dobil osrednji odbor Narodnega sveta na zadnjem občnem zboru 3. oktobra 1965. Ta leta so bila za ožje sodelavce Narodnega sveta napolnjena z odgovornim delom na vseh kulturno-političnih področjih. Vsakdo izmed sodelavcev se je po svoje iskreno trudil, da bi vprašanja, ki so nastala s študirajočo mladino, s programskim osnutkom in ostalimi narodnostnimi problemi, približal zadovoljivi rešitvi. Če je nedeljski občni zbor v svoji večini kljub temu v tajnem volilnem glasovanju izpovedal željo po spremembi v vodstvu Narodnega sveta, potem je treba vzroke iskati v tem, da nekateri dosednji prijemi v narodnostni politiki ne odgovarjajo več docela pluralistični družbi, v kateri rastemo tudi mi Slovenci. Študirajoča mladina ima upravičeno svoje poglede na svet in jih je treba, v kolikor ne gre za brezplodno revolucioniranje in za zgrešene oblike v izpovedi tega gledanja, pozdraviti.

Vendar naj bo ob izpovedanem takoj pribito: na fundamentu Narodnega sveta — to sem poudaril že v svojih zahvalnih besedah po izvolitvi — se ne more kaj spremeniti in se tudi ne bo kaj spremenilo. Krščanstvo je slej ko prej bistveni del slovenske osebnosti, ki jo hoče ohraniti ali pa uresničiti Narodni svet. Vendar ta pot pa človeške bitnosti ne izključuje širine; do nasprotno: šele dozorela osebnost, ki je nasprotno: šela duhovno domovino in se v njej čuti sigurno, bo morala tvegati širok pogled v svet. Ta miselnost na verski podlagi je bistvena za vsa področja človeškega življenja in bo narekovala odločitve kulturnega, političnega in gospodarskega življenja.

Narodni svet se je v zadnjih letih z uspehom trudil, da bi razširil kontakte z večinskimi narodom. To mora biti naša skrb tudi v bodoče. Mi koroški Slovenci naj se v polni meri zavedamo, da smo enakovredni člani družbe, v kateri živimo. Imamo razveseljive dokaze razumevanja s strani zastopnikov večinskega naroda; tu je treba sodelovanja. Čeprav dobro vemo, da še mnogi krivično sodijo o Slovencih, nas ta dejstva ne smejo razorožiti.

Dobra sosesčina v deželi ne izključuje pristranskih kulturnih kontaktov z zastopniki matičnega naroda. Odprta meja, ena najbolj odprtih v Evropi, kakor je bilo izrečeno pri nedavnem državniškem obisku predsednika Jonasa v sosedni Jugoslaviji, je odprta tudi nam koroškim Slovencem, ki naj bi bili po mnenju politikov v naši državi in v sosedni deželi most prijateljstva in miru.

V odprtem reševanju narodnostnih problemov na osnovi krščansko dozorele osebnosti, v plodnem kontaktu z večinskim narodom in v aktivnem vključevanju v vseavstrijsko življenje mora Narodni svet tudi v bodočnosti videti svojo vrhovno nalogo. V sodelovanju z vsemi, ki so dobre volje, tudi s tistimi, ki so na občnem zboru bili za drugačno odločitev, mora biti naša bodočnost. Novi odbor se bo moral potruditi, da bo vreden izkazanega zaupanja, pri tistih pa, ki ga v volitvah niso podprli, bo moral to zaupanje pridobiti. To nam bodi program za prihodnjo dobo.

Dosedanjemu predsedniku dr. Inzku se za njegovo nesebično in požrtvovalno delo najpristraneje zahvaljujem in ga izrecno prosim, da bi nudil podporo iz svojih izkušenj v delu za narod meni osebno in vsemu odboru.

Živo zanimanje za slovensko narodnostno problematiko

Z OBČNEGA ZBORA NARODNEGA SVETA KOROŠKIH SLOVENCEV

Odbor Narodnega sveta koroških Slovencev je sklical za nedeljo, 13. oktobra, t. l. svoj letošnji redni občni zbor, ki se je začel ob dveh popoldne v prosvetni dvorani Mohorjeve družbe v Celovcu; udeležilo se ga je nad 150 delegatov in gostov z Zile in Gur, iz Roža in Podjune.

V začetku občnega zbora, ki ga je vodil g. župnik Avguštin Čebul, je predsednik Narodnega sveta gospod dr. Valentin Inzko pozdravil vse udeležence, predvsem prvake verskega, kulturnega, gospodarskega in političnega življenja koroških Slovencev.

V spominski minuti so se spomnili udeleženci vseh tistih nekdanjih članov in sodelavcev NSKS, ki so umrli v dobi od 3. oktobra 1965 naprej. Bili so to g. prelat dr. Rudolf Blüml, g. dipl. trg. Dolfej Picej, ki je bil tudi tajnik Narodnega sveta, g. Janko Olip iz Sel, bivši logoveški župan Matevž Rainer, Avgust Blažej ter pred nekaj dnevi umrli Franc Rehmann iz Ledinc.

Nato je sledilo predsednikovo poročilo, ki ga objavljamo v izvlečkih posebej.

Tajnik NSKS dr. Reginald Vospernik je v svojem poročilu podal pregled o tematiki sej, omenil pa je tudi težave, ki so nastale v zadnjem času. Ker je blagajnik, g. Bernard Strauß zbolel, je prof. dr. Janko Zerzer kot preglednik računov poročal o finančnem stanju.

V nadvse živahni in zanimivi diskusiji, ki je sledila tem poročilom, so se nekateri udeleženci zahvalili dosedanjemu odboru, hkrati pa tudi predlagali, naj ostane predsednik isti, drugi pa so si želeli pomladitve in spremembe v vodstvu. Tehna je tudi problematika »Korotana«, po drugi strani pa predvsem neposredno delo NSKS na Koroškem ter prijave otrok za dvojezični pouk.

Po diskusiji je bila izpovedana razrešnica odboru, ki je bila soglasno sprejeta.

Iz delovnega poročila dr. Inzka

V delovnem poročilu se je bavil dr. Inzko najprej z obširnimi delokrogom uprave in uredništva »Našega tednika« ter priznal, da je bilo možno premostiti vse finančne probleme v zvezi z izdajanjem lista le ob iskrenem sodelovanju med Narodnim svetom in Mohorjevo družbo.

Ko je govoril dr. Inzko o naših nalogah v občinah dvojezičnega ozemlja, se je dotaknil vprašanja pridobivanja članov Narodnemu svetu koroških Slovencev. V preteklih letih je bilo možno mrežo zaupnikov še razširiti, kar je dokazala vedno udeležba na zborovanjih Narodnega sveta kot tudi udeležba na zadnjem občnem zboru. Delo v organizaciji je treba čim bolj poudariti ter idejno jasno usmeriti. V ta namen je bil pripravljen osnutek programa Narodnega sveta, o katerem je dr. Inzko dejal:

»Osnutek je omogočil široko diskusijo o naših narodnostnih prilikah ter politično močno razgibal koroške Slovence. V večmesečno diskusijo o programu — tudi polemikami — je bila pripravljena slovenska koroška javnost na obdobje, v katerega stopamo trenutno kot manjšina z mladim intelektualnim naraščanjem, ki se začinja vključevati v narodno-politično delo koroških Slovencev s kritičnimi pogledi na svet ter deloma novimi idejami o sožitju ter reševanju problemov sodobne družbe. Na dinamiko, ki so jo demonstrirali naši visokošolci v zvezi z dogodki okoli visokošolskega doma »Korotan«, je bil teren po

Pri volitvah je bilo oddanih za 1. listo z nosilcem dr. Valentinom Inzkom: 57, za listo 2, katere nosilec je bil dr. Reginald Vospernik, 75 veljavnih glasov.

Novi ožji odbor NSKS sestavljajo sedaj: predsednik prof. dr. Reginald Vospernik;

1. podpredsednik živinozdravnik dr. Marko Dumpelnik;
 2. podpredsednik dvorni svetnik dr. Joško Tischler;
- tajnik prof. dr. Janko Zerzer; blagajnik prof. Jože Wakounig; namestnik tajnika g. Roblek Franc iz Sel;

preglednika računov g. Kuchling Janez iz Zelinj ter g. Janko Tolmajer z Radiš;

Nadalje so še v odboru č. g. župnik Lovro Kaselj, Hodiše, g. Cik Herman, Libuče, g. Golavčnik Jože, Dobrla ves, g. Ignac Domej, Rinkole, g. Wutti Franc, Ločilo, g. Sticker Jozi, Št. Peter pri Št. Jakobu.

Vodja občnega zbora je čestital novemu predsedniku in mu orisal težavne naloge, ki ga čakajo.

Novi predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev se je zahvalil udeležencem občnega zbora za zaupanje, hkrati pa se je tudi zahvalil prejšnjemu predsedniku za ves trud in ga prosil za sodelovanje. Poudaril je tudi, da se pri osnovah Narodnega sveta ne bo spremenilo nič ter da bo ostala v temeljnih stvareh kontinuiteta v delu ohranjena. Treba pa bo pritegniti vse, predvsem mladino in podedelje, da bo mogel Narodni svet delovati tudi vnaprej res v prid koroškim Slovencem.

politični diskusiji zadnjih mesecev pripravljen. Politični stil je postal torej ostrejši, kar bo odpornost in budnost manjšine le ojačilo. Oboje je za nadaljnji manjšinsko-politični razvoj nujno potrebno. Za stvarno izražanje v politični debati se nam ni treba bati. K temu prisili vsakega vsakdanja realnost.

Debata o programu Narodnega sveta je pokazala, da je življenjska volja koroških Slovencev kljub nad stoletni germanizaciji in stalnemu poniževanju našega človeka in naroda nezlomljiva. Manjšinski problem je bil večinskemu narodu predločen v vsej širini in globini. Predsednik je omenil, da so se predstavniki v Narodnem svetu zastopanih organizacij — ko je bila diskusija zaključena — pri redakcijskem postopku ozirali pri besedilu programa tudi na stvarne predloge iz vrst večinskega naroda.

Da je levica, torej Zveza slovenskih organizacij, program odklonila, je razumeti le tako, da se v polni meri zaveda, kaj pomeni svetovnonazorno jasno usmerjen Narodni svet, kar velja tudi za predstavnike režima v Jugoslaviji. Glede na vseslovenski značaj programa pa je dr. Inzko dejal, da se moramo koroški Slovenci še bolj kot doslej pripravljati na naloge v okvirih, ki jih narekuje politika srečanja v prostoru Alpe-Adrija. Zavest, da smo živ del slovenskega naroda, je treba spričo asimilacijske nevarnosti v našem ljudstvu ohranjati živo.

Nato se je dotaknil dr. Inzko v svojem poročilu političnih odločitev koroških

Slovencev ob priliki zadnjih državnoborskih volitev, volitev v Deželno kmetijsko zbornico, omenil je skupna prizadevanja glede slovenske kmetijske šole ter ukrepe v zvezi z našimi gospodinjstvi šolami. Dotaknil se je vrste vlog državnim in deželnim oblastem, prešel nato na vprašanje delnega priznanja slovenskega uradnega jezika ter na trenutno stanje realizacije člena 7 državne pogodbe. Dosledno se je zavzemal Narodni svet v preteklem delovnem obdobju za naše pravice na področju materinega jezika pri verouku ter je v tej zvezi izdal v nemškem jeziku brošuro »Za verouk v materinščini«.

Obširno se je bavil dr. Inzko tudi z vprašanjem odnosov med Avstrijo in Jugoslavijo ter Koroško in Slovenijo. V to sodelovanje se manjšina ni le vključila, temveč ga s svojo politiko in zadržanjem soomogoča in pospešuje. Kljub nemiru, ki ga povzročajo v koroški in avstrijski javnosti akcije »Heimatdiensta«, napreduje prizadevanje po čim širšem sodelovanju med prebivalstvom v naši deželi ter prebivalci tostran in onstran meje.

Dr. Inzko je zaključil: »Kot v preteklih letih, tako bo moralo narekovati tudi v bodoče koroškim Slovencem politiko stremiljenje po reševanju odprtih vprašanj na podlagi vsestranskega sodelovanja vseh, ki soodločajo o življenjskih interesih slovenskega prebivalstva na Koroškem.«

Olimpijski ogenj 1968 plapola

Točno ob 19.33 po srednjeevropskem času, je v soboto, 12. oktobra, mehiški predsednik Gustav Diaz Ordaz odprl XIX. olimpijske igre v Mexicu. Veliki olimpijski stadion v središču univerzitetnega mesta je dajal zares veličastno sliko. 108 zastav dežel udeleženk in 7871 športnikov predstavlja prvi rekord v zgodovini sodobnih olimpijskih iger.

Fanfara so zadonele in pet olimpijskih krogov, v obliki balonov, se je dvignilo v zrak. 340 godbenikov je ves čas olimpijske parade igralo koračnice.

Na govorniški oder (v obliki petih krogov) je najprej stopil predsednik organizacijskega odbora arhitekt Pedro Ramirez Vasquez, takoj zatem pa je predsednik mednarodnega olimpijskega odbora Avery Brundage po krajšem govoru zaprosil predsednika mehiške republike Diaza Ordaza, da je odprl XIX. olimpijske igre. Župan mesta Tokia Kiši Minobe je predal Brundagu belo olimpijsko zastavo s krogi, njegov naslednik v vlogi organizatorja, župan Mexica Corona del Rosal pa je v spremstvu skupine kadetov, dvignil zastavo na glavni olimpijski jambor.

Istočasno je mlada mehiška atletinja, 20-letna Enriqueta Bazilio, rekorderka v teku 80 m ovire, kot prva športnica v olimpijski zgodovini pretekla še zadnje metre v olimpijski štafeti in prižgala olimpijski ogenj, medtem ko je mehiški maratonec Pablo Garrido izrekel v imenu vseh udeležencev iger olimpijsko prisego.

Šeststo golobov miru, ki so jih spustili ob koncu slovesnosti, je izpričalo privržnost vseh udeležencev ideji miru.

Politični teden

Po svetu . . .

PORTUGALSKA IMA NOVEGA PREMIERA

Portugalski predsednik admiral Americo Thomaz je imenoval profesorja Marcela Caetana za novega ministrskega predsednika, ki bo nadomestil Salazarja.

Marcelo Caetano, novi predsednik portugalske vlade, se je rodil v Lizboni leta 1906. Po končanem juridičnem študiju je leta 1929 vstopil na finančno ministrstvo. Štiri leta pozneje je dobil stolico upravnega prava na univerzi v Lizboni, kjer še sedaj predava. Poleg drugih del je avtor portugalskega upravnega kodeksa, objavljenega leta 1936. Prav tega leta je pričel tudi svojo politično kariero, ko je bil izvoljen za člana sveta kolonialnega imperija. Leta 1944 je postal minister za kolonije, tri leta pozneje pa predsednik skupne zbornice. Bil je zelo blizu ministrskemu predsedniku Salazarju in v njem so že dolgo videli človeka, ki bo napravil še nadaljnjo kariero. Leta 1955 je prevzel zelo važno funkcijo ministra v predsedstvu, toda tri leta pozneje je zapustil to mesto, češ da se namerava posvetiti zgolj profesuri. Postal je tudi rektor univerze, aprila 1962 pa je podal ostavko v znak protesta proti policijskemu nasilju nad študenti.

Pred skupščino je novi predsednik izjavil, da bo nadaljeval Salazarjevo politiko. Tako je med drugim ugotovil, da je bila dežela dolgo časa navajena »da jo vodi genij«. Dejal je da bo ohranil glavne politične in ustavne značilnosti, da bo komunizem še vedno prepovedan in izrecno je omenil »oborožene sile, ki morajo voditi borbo v prekomorskih področjih«, kot tudi da v notranjosti »portugalska demokracija zadeva na tolikšno nerazumevanje«, zaradi česar je treba tudi žrtvovati določene svobščine.

DRŽAVNI UDAR V PERUJU

Skupina osmih generalov in sedmih polkovnikov je izvedla pred kratkim državni udar ter odstavila predsednika republike in prevzela oblast. Predsednika republike Ferdinanda Belaunde Terryja so s silo odgnali na letališče, od koder so ga odpeljali z letalom v Buenos Aires, kjer je izjavil, da ni zaprosil za politično zaščito in je protestiral, ker so ga prisilili na odhod.

Sestavili so revolucionarni vojaški odbor, ki ga vodi general Juan Velasco Alvarado, ki je predsednik odbora načelnikov glavnega štaba. Uradno so javili, da tudi policija podpira oborožene sile, ki so prevzele oblast, in skrbi za red. Zadevno sporočilo pravi, da vlada v vsej državi mir.

Vse ministre, ki so po državnem udaru odločno poudarili, da predstavljajo zakonito vlado, so aretirali. Ko so zapustili vladno palačo v spremstvu policije, so ministri zapeli državno himno.

Vojaški odbor je objavil sporočilo v katerem pravi, da je prevzel oblast za nedo-

ločen čas. Odbor obtožuje vlado, da je hotela kriti skupino brezvestnih ljudi, ki se niso ozirali na potrebne sloje v državi in so obogateli s pomočjo gospodarskih ukrepov.

»Revolucionarna vlada,« je rečeno v sporočilu, »bo branila suverenost in narodno dostojanstvo, vzpostavila bo ugled oblasti in skrbela za spoštovanje zakonov.« Najavili so tudi vrsto gospodarskih, socialnih in kulturnih reform ter »obnovitev pravičnosti in moralnosti na vseh sektorjih dejavnosti«, dalje pravi vojaški odbor, da bo spoštoval mednarodne sporazume, ki jih je podpisal Peru, ter bo podpiral tuje investicije, ki pa bodo podvržene perujskim zakonom in interesom.

Takoj po udaru se je sestel parlament na izrednem zasedanju in je obsodil vojaški udar. Objavil je izjavo, v kateri pravi, da so ukrepi vojaškega odbora neveljavni in nični, ker samo svobodne volitve lahko nadomestijo odstranjene osebnosti.

Kot poročajo iz Caracasa, je predsednik Venezuele Raul Leoni 9. oktobra sporočil, da so pretrgali diplomatske odnose s Perujem. Kot razlog je omenil državni prevrat v Peruju.

SESTANEK MED DE GAULLOM IN KIESINGERJEM V BONNU

Francoski predsednik de Gaulle se je pred kratkim sestel z zahodnonemškimi kanclerjem Kiesingerjem v Bonnu.

V Parizu pravijo, da je sestanek med de Gaullo in Kiesingerjem potekal tako, kot so pričakovali: brez sprememb in razburjenja. Dva državnika sta izmenjala mnenja, poudarjala soglasja in se izognila stvarim, v katerih nista nih misli, odločitve za morebitne nove poteze pa sta odložila na poznejši čas.

Predsednik de Gaulle je v Bonnu poudaril, da ne namerava spremeniti politike popuščenja. Kiesinger je prav tako poudaril, da tudi Zahodna Nemčija ne namerava spremeniti svoje politike miru, čeprav je po mnenju pariških komentatorjev okupacija Češkoslovaške vidno spremenila besednjak, ton in smisel tistega, kar je povedal Kiesinger. V Parizu poudarjajo, da je de Gaulle priznal Kiesingerju, da položaj Francije in Zvezne republike Nemčije ni enak niti v zemljepisnem niti v političnem, prav tako pa tudi ne v moralnem pogledu. Razlike so do neke mere razumljive, vendar niso takšne, da bi ogrozile sporazum o glavnih stvareh delovanja obeh dežel. Vsi pa so opazili, da niti Kiesinger niti de Gaulle nista prepričana o svojih ocenah o tistem, kar bodo prinesli prihodnji dnevi.

»Če se bo današnji položaj tragično razvijal, bomo v vsakem primeru skupaj,« je izjavil de Gaulle. Kiesinger pa je poudaril, da brez Francije ni evropske politike. To pomeni, da se Zvezni republik Nemčiji ni treba bati, da bi se ji Francija izneverila, pa tudi Francozom se ni treba bati, da bi Zvezna republika Nemčija skušala brez njih organizirati ali reorganizirati Zahodno Evropo.

To je tisto, kar so poudarili. Vse drugo so dali v oklepaj. Celo razširitev skupnega trga. Nemci so sicer skušali Britance približati klubu šestorice, toda de Gaulle je kot vselej zdaj odločno vztrajal pri svojem. Na Kiesingerjev predlog, da bi trgovinski sporazum z Britanijo štel za prvi korak na poti k vstopu v skupni trg, je de Gaulle odločno odgovoril: sporazum o trgovini morda, vendar ne kot korak k članstvu. Pri tem je tudi ostalo. Pogovarjali se bodo z Britanijo in se verjetno tudi sporazumeli o izboljšanju medsebojne trgovinske izmenjave, toda pogovori o sprejemu se morajo začeti neodvisno od trgovinskega sporazuma.

Odmevi v Evropi na francosko-zahodnonemške pogovore so takšni, da je videti, kot da vsak govori o nečem drugem. Britanci se jezijo in pravijo: »De Gaulle nam je še enkrat zaprl vrata pred nosom.« Italijani trdijo: »V Bonnu ni bilo sporazuma!« Belgiji pravijo, da je ostalo vse tako, kot je bilo, medtem ko Nizozemci pravijo, da še ni nič znanega.

. . . in pri nas v Avstriji

AMNESTIJA ZA JUBILEJ REPUBLIKE

Za 50-letnico avstrijske republike bodo izvedli precej obširno amnestijo (pomilostitev), ne bo pa nobene vojaške parade. Zvezni predsednik Franz Jonas je z ozirom na spremenjeni položaj in zaradi varčevalnih ukrepov preklinal jubilejno parado (slovesen obhod).

V krogih avstrijske ljudske stranke so odločitev državnega poglavarja sprejeli z zadovoljstvom, kajti mnenja za in proti paradi so bila tudi v vladi deljena.

Amnestija se ne bo omejevala le na kazni. Zvezni kancler dr. Josef Klaus je na seji ministrskega sveta minuli teden predlagal, da bi posamezni ministri predložili zveznemu predsedniku prošnje tistih uradnikov, katerim bi se lahko oprostile ali olajšale disciplinarne kazni. Po tej poti bi ustavili tudi začetno disciplinarno preiskavo.

V zakonskem osnutku, ki ga je izdelal pravosodni minister prof. dr. Hans Klecatsky, predvideva amnestija brezpogojno oprostitev kazni do treh mesecev. To bi se zgodilo brez prošnje. Prošnja bo potrebna pri kaznih do enega leta in pri izbrisih gotovih kazni. Dalje pri tako imenovanih pogojnih obsodbah, naj bi se po zakonu mladinskega sodstva dokončno izognili kazni in obsodbo izbrisali.

Izvzete so ugodnosti za one osebe, ki so bile v zadnjih petih letih več kot enkrat zaradi podobnih kaznivih dejanj obsojene, ali ki so bile poslone v prisilno delavnico.

Tu je treba zabeležiti omembe vredno stališče predarlske deželne vlade, ki ga je zavzela v zvezi z osnutkom amnestije. Leta namreč zagovarja večjo vzdržnost v tem vprašanju, ker bi se oskrbovanje kazenskih zadev pri posameznih pomilostitvenih dejanjih zanemarilo, pri čemer bi kršili načelo enakega obravnavanja. Zato predlaga deželna vlada le enkratno oprostitev kazni do dveh tretjin.

Na seji ministrskega sveta pretekli teden

no silo ter vest oblastnikov in večinskega naroda. V papežih Piju XII. in Janezu XXIII. imajo manjšine najboljše zaveznike. Janez XXIII. oblastnike očetovsko opozarja, naj se posebej ozirajo na šibkejšo državljanje, ki si sami ne morejo dovolj pomagati:

»Včasih lahko razlogi pravičnosti in primernosti terjajo, da se državnim oblastnikom posebej ozirajo na šibkejšo državljanje, ker se ti ne morejo sami dovolj poganjati v obrambo svojih pravic in zakonitih koristi.«

Seveda se morajo oblastniki ozirati na šibkejšo državljanje toliko bolj, kolikor večja je njihova nemoč in kolikor večja nevarnost jim od močnejših državljanov grozi.

Narodne manjšine so po navadi v zelo neugodnem položaju nasproti večinskemu narodu. Njihovo obrambno moč določajo različni dejavniki: njeno število, sorazmerje s številom večinskega naroda, obseg in oblika ozemlja, strnjjenost naselitve, gospodarska in politična moč, zgodovina, kultura, narodna zavest, zaslomba matične države, stiki z matičnim narodom, zaščita mednarodne pogodbe, razvitost čuta večinskega naroda za pravično ureditev manjšinskega vprašanja i. p.

V večini primerov ne manjka razlogov za izredno zaščito.

(Konec)

SLOVENC

doma in po svetu

Ob jubileju akademika prof. dr. Alojza Tavčarja

Letos v avgustu je praznoval svoj petdesetletni delovni jubilej na področju genetike in žlahtnjenja rastlin slovenski rojak iz Ljubljane, akademik dr. Alojz Tavčar, univ. prof. na fakulteti za kmetijstvo v Zagrebu.

Akademik prof. dr. Alojz Tavčar je bil rojen 2. marca 1895 v Ljubljani. Po končani realki v Ljubljani 1913 je študiral agronomijo na tehnični visoki šoli v Pragi, kjer je diplomiral 1918, leta 1921 je prav tam promoviral za doktorja agronomskih ved (dissertacijska tema je bila »Variacijska statistična raziskovanja kvantitativnih lastnosti pri fižolu«). Naslednje leto je postal predstojnik zavoda za genetiko (nauk dednosti) in žlahtnjenje rastlin na zagrebški fakulteti za kmetijstvo. Dve leti kasneje je bil na fakulteti izvoljen za docenta. Leta 1926 se je v ZDA izpopolnjeval v genetiki pri prof. Emersonu in dr. M. Demerecu, po rodu Hrvat na biološkem inštitutu »Cornell University« v Ithaci.

Po vrnitvi v Zagreb je bil najprej izvoljen za izrednega, potem za rednega profesorja (1933). Na fakulteti je delal 42 let, do upokojitve 1. 1964. Tudi po upokojitvi ni epustil dela zlasti na področju citogenetskih analiz določenih lastnosti, ki jih želim spreminjati na rastlinah. Da bi slušatelji lažje predirali v skrivnosti genetike, je napisal znanstvenik dr. Tavčar štiri univ. priročnike: Temeljni znanosti o dedovanju; Biometrika v kmetijstvu; Temeljni genetike; Plemenitenja rastlin.

Kako visoko se je prof. Tavčar povzpela na znanstvenem področju, najbolje dokazuje 80 znanstvenih razprav, ki jih je objavil v vodilnih domačih in tujih publikacijah ter več kot 20 tehtnih referatov, ki jih je imel v tem obdobju na mednarodnih kongresih znanstvenih organizacij.

Znanstveno poglobljeno in obsežno ustvarjalno delo prof. Tavčarja na področju genetike in žlahtnjenja rastlin so kmalu spoznale akademije dela in akademije znanosti in umetnosti. Leta 1924 je postal član Massarykove akademije dela v Pragi, leta 1927 član »Cornell University« v Ithaci v ZDA; leta 1950 je bil izvoljen za rednega člana Jugoslovanske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu, leta 1953 pa je postal dopisni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani.

Dušan Mauser režira v Nemčiji

Dušan Mauser je odpotoval v Frankfurt, kjer bo v radijski postaji Hessischer Rundfunk režiral radijsko igro Andreja Hienga »Cortesova vrnitev«. Na letošnjem Tednu jugoslovanske radijske igre v Ohridu je vzbudila »Cortesova vrnitev«, ki je bila ocenjena kot najboljšo delo v celoti, veliko pozornost med inozemskimi gosti. Zaradi tega uspeha je Hessischer Rundfunk povabil Dušana Mauserja, da tudi zanje režira Hiengovo radijsko igro. To je prvo gostovanje slovenskega radijskega režiserja v tujini.

niso obravnavali le vprašanja proslav republike 12. novembra, temveč so razpravljali tudi o državnem prazniku 26. oktobra. Od petka, 25. oktobra zvečer, do ponedeljka, 28. oktobra zjutraj, bodo okrasili vsa državna poslopja z zastavami. Prebivalstvo se naproša, da bi v tem času na svojih hišah razobesilo zastave.

PONOVRNO KONFERENCA V INNSBRUCKU O JUŽNOTIROLSKEM VPRAŠANJU

Na velikem sestanku v Innsbrucku je avstrijski zunanji minister dr. Kurt Waldheim poročal predstavnikom tirolske deželne vlade in predstavnitvu južnotirolske ljudske stranke iz Italije o trenutnem stanju razgovorov med izvedenci za manjšinska vprašanja obeh vlad.

Sestanka so se udeležili poleg avstrijskega zunanjega ministra še vidni avstrijski deželni funkcionarji in diplomati, za SVP (južnotirolsko ljudsko stranko) pa njen tajnik in deželni glavar dr. Silvius Magnago ter izvoljeni poslanci in senatorji južnotirolske ljudske stranke.

Po sestanku je Waldheim dal avstrijskemu radiu izjavo, v kateri je rečeno, da je »manjšinsko vprašanje vedno prisotno kot eno pglavitnih zunanjepolitičnih vprašanj avstrijske vlade«. O razgovorih je dejal, da so »zares uresničili neki napredek«. Sedaj se razpravlja o tem, ali naj Avstrija prizna mednarodnemu sodišču vlogo končnega razsodnika.

Južnotirolski deželni glavar dr. Silvius Magnago pa je dejal, da zaenkrat nima še osebnega mnenja in je torej neposredno povedal, da je glede napredkov bolj skeptičen.

Razprava o slovenskem manjšinskem vprašanju na Koroškem

Sestavil: Dr. Anton Podstanar
21.

Zato ima prav dr. Tischler, ko pravi: »Za manjšino je teoretično zagotovljena enakopravnost premalo, kajti ona zaradi majhnega števila te enakopravnosti ne more uveljaviti.«

Niti veliko številnejša južnotirolska manjšina, ki ima za seboj na desetine milijonov Nemcev, ne more izsiliti svojih pravic. Karl Ritscherl pravi v zvezi s pariškim sporazumom (Gruber — de Gasperi), da zaščitne določbe, ki so v njem, ne zadostujejo. To so pokazala prav zadnja leta, kajti manjka pripravljenost, da bi bile lojalno izpolnjene.

Se manj zadostuje 6. člen italijanske ustave, ki pravi, da mora Republika ščititi jezikovne manjšine s posebnimi zakoni. Kljub temu členu so Beneški Slovenci v narodnem oziru brezpravni, kaj šele zaščiteni. Tudi 3. člen posebnega statuta za Furlanijo — Julijsko Benečijo priznava v mejah dežele enakost pravic in ravnanja vsem državljanom, pa naj pripadajo katerikoli jezikovni skupnosti, in pravi, da so njihove etnične in kulturne značilnosti zaščitene.

Vendar imajo Italijani v jezikovnem oziru v deželi vse pravice, Beneški Slovenci pa nobene.

Podobno je v primeru Lužiških Srbov. Leta 1948 je vlada Vzhodne Nemčije izdala zakon v pravicah lužiškega srbskega naroda, a zakon je brez moči, kajti vladajočim je več na tem, da Srbi postanejo komunisti, kakor da ohranijo narodnost.

Tudi tržaški Slovenci kljub londonskemu sporazumu še ne uživajo popolne enakopravnosti z Italijani.

23. V primerih narodnih manjšin, ki nimajo matičnih držav (Lužiški Srbi, Baski, Bretonci) ali se matična država zanje dosti ne briga (slovenske manjšine) ali matična država nima moči, da bi jim uspešno pomagala (Južni Tirolci), le-tim zaradi brezbržnosti velesil in OZN za probleme narodnih manjšin, dotlej ko bo človeštvo imelo neko naddržavno ustanovo s primerno zakonodajno, sodno in izvršno oblastjo, poleg drugega prizadevanja za uveljavljenje svojih pravic ostaja še ena možnost: sklicevanje na nauk papežev in apeliranje na moral-

„Figarova svatba“ v Mestnem gledališču

Za začetek gledališke sezone 1968/69 si je celovško Mestno gledališče izbralo Mozartovo opero »Figarova svatba« (Die Hochzeit des Figaro).

Redkokdaj poprej so za gledališče storili toliko propagande kot pod novim upravnikom, sila aktivnim gledališčnikom Herbertom Wochinzem.

Figarova svatba, ki sodi poleg Don Juana in Čarobne piščali v vrhunec Mozartovega umetniškega ustvarjanja na opernem področju, je med temi deli najbolj priljubljena in najčeste izvajana njegov opera. V sebi združuje bleščečo Beaumarchaisovo francosko duhovitost in genialno ustvarjalnost glasbenika, ki je znal Beaumarchaisovi komediji dati ustrezno glasbeno podoben bleščečih barv. Dramska zgradba Figarove svatbe je polna duhovitih situacij in zapletov, ki ves čas držijo poslušalca v napetosti. Po izvajalski zahtevnosti je preizkusni kamen vsakega opernega ansambla. Poleg svojih kvalitiet je Figarova svatba odličan študijski primer za pevski in igralski razvoj mladih pevcev.

Vsebina opere:

I. dejanje: Figaro se pripravlja na poroko s sobarico Suzano. Veselje mu kalita le dve stvari: prvič, grof ima do Suzane primae noctis (pravico prve noči), drugič, doktor Bartolo zahteva, naj Figaro izpolni obljubo in oženi staro Marcelino. Izmisli si torej odposlanstvo, ki se pride grofu zahvaliti za širokosrčno odpoved stare fevdalne pravice. Ves zmeden se grof res odpove pravici na prvo poročno noč, od Figara pa zahteva, da poroko odloži. Še eno neljubo zadevo reši danes grof: pažu Kerubinu, o katerem šušljajo, da ljubimka z groficom, izda nalog za odhod v vojsko.

II. dejanje: Da bi si spet pridobila grofovo ljubezen, grofica poskuša vse mogoče. Posluži se zvijače in v Suzaninem imenu pošlje grofu pismo, v katerem ga vabi na sestanek, poleg tega pa podtakne tudi Kerubinu pismo, ki je dozdevno namenjeno grofici. Grof išče besen Kerubina vespovsod, tudi v groficih sobi, a zaman. Kerubin je skočil pravočasno skozi okno, v groficih sobi je Suzana in grof se je prisiljen oprostiti. Po kratkem vmesnem dogodku z vrtnarjem Antonijem, ki se grofu pritoži, da mu je nekdo poteptal cvetje pod groficih oknom, je grof pripravljen privoliti v poroko Figara in Suzane. A prikažeta se Marcelina in Bartolo in poroka je spet odgoda.

III. dejanje: Suzana po groficih navodilih pristane na tajni sestanek z grofom. V tem pri sodni obravnavi ugotovijo, da je Figaro Marcelinin sin. Nobenega zadržka ni torej več za poroko Figara in Suzane.

IV. dejanje: Na vrtu: Grofica in Suzana sta zamenjali obleki in tako Kerubin dvori Suzani-grofici, grof pa grofici-Suzani. Ljubosumni Figaro se hoče maščevati Suzani, ker je odšla na sestanek z grofom, in izjavlja ljubezen grofici-Suzani, za kar si prisluzi krepko klofuto. No, mlada zaljubljenca se kmalu pobotata in skupno nadaljujeta igro. Ko grof sliši, kako Figaro dvori »grofici«, hoče v dokaz ženine nezvestobe zbobnati okrog sebe čimveč prič. Izkaže se, da je bila vse skupaj le spretna igra in grof mora osramočen prositi ženo za odpuščanje, Figaru pa odobriti poroko s Suzano.

Celovški operni umetniki so nam tokrat pripravili res lep operni večer, saj že leta nazaj nismo videli tako uspele operne inscenacije kot tokrat pod večšim vodstvom upravnika Herberta Wochinza. V njegovi režiji se zrcalijo izkušnje špitalskih iger, zlasti dela »Veseli dan«.

PROGRAM MESTNEGA GLEDALIŠČA

Za nadaljnjih šest dni je na sporedu gledališča takole: Danes, v četrtek, 17. oktobra, ob 19.30 bo premiera Nestroyeve burke »Lumpacivagabundus« (»Potepuh Lumpacij«). — V petek, 18. oktobra, ob 19.30 bodo uprizorili Mozartovo komično opero v 4 dejanjih »Figarova svatba« (Die Hochzeit des Figaro). — V soboto, 19. oktobra, ob 19.30, bo repriza Nestroyeve burke »Potepuh Lumpacij«. — V nedeljo, 20. oktobra, ob 15. uri, bo ponovitev opere »Figarova svatba«. — V sredo, 23. oktobra, ob 19.30, bodo ponovno ponovili burko »Potepuh Lumpacij«, in v četrtek, 24. oktobra, ob 19.30 bodo peli Lortzingovo komično opero »Car in tesar« (Zar und Zimmermann) — premiera.

Muzikalna interpretacija pod dirigentom Filzwieserjem je bila vzorna. Saj je orkester igral tako, kot se pravzaprav mora: kadar poje pevec, naj orkester stopi v ozadje in obratno.

Nastopajoči so presenetili z nekaterimi pevskimi in igralskimi interpretacijami, ki so bile visoko kvalitetne. Celotni izvedbi pa je do neke mere manjkal zadnji odtenek bleska in skrivnosti, da bi delo popolnoma zažvelelo. Mladi pevci so bili brzkone spričo polne hiše in prvega nastopa v prvem dejanju igralsko in pevsko še zadržani. Ze v drugem dejanju pa so se igralci sprostili in igrali ter peli v tempu, ki so ga stopnjevali do konca opere. Med nastopajočimi gre v prvi vrsti priznanje nosilcu naslovne

Na sliki v ospredju Jonel Panteu kot Figaro in Annelies Hückl kot Suzana v »Figarovi svatbi«

vloge Figara (Jonel Panteu) s svojo prepričljivo igro in temnim, čeravno ne velikim, basom. Wolfgang Schellenberg kot grof Almaviva je svojo baritonsko partijo odpel še kar dobro, igralsko je prepričljivo predstavil lik lahkoživega fevdalca. Izrazit

igralski talent in lep glasovni material je pokazala Ingeborg Bremert, ki je vskočila za obolelo kolegico. Izredno plastično je poustvarila vlogo paža Kerubina. Suzana (Annelies Hückl, sopran) je bila pevsko in igralsko očarljiva osebnost.

Trinidad Paniagua, ki je kreirala vlogo grofice ima lirichen sopran, kateremu ne manjka tudi dramatičnosti, je svojo vlogo odlično podala. V manjših vlogah so še nastopili v vlogi Marceline Lilly Pöner (mez-sopran), ugodne glasovne dispozicije je pokazal Franz Pacher (bas) kot doktor Bartolo, Sandor von Szalay kot Basilio, Günther Kropf kot Curzio, Hubert Tratnig kot komični Antonio in Rita Ratay kot Barbarina. Zbor, ki ga je naštudiral Wetzler, je dobro opravil svojo nalogo, čeprav je v tej operi določen le manjši del.

Scena in kostumi (Matthias Kralj) so bili

Pevski nastopi v nedeljo

V nedeljo dopoldne je nastopilo 12 zborov, ki so izvajali pesmi svojih narodov, popoldne je nastopilo ostalih 13 zborov. Dopoldne so sodelovali zbori iz: Morara, Padove, Dinjana v Istri (zbor italijanske narodne manjšine v Jugoslaviji), Pordenona, mešani zbor iz Brna, moški zbor Monte Sabotino iz Gorice, ženski zbor Moša Pijade iz Zagreba, mešani zbor iz Verone, moški zbor iz Roviga, ženski zbor France Prešeren iz Kranja; popoldne pa mešani zbor iz Basilliana, moški zbor Ermes Grion iz Tržiča; ženski zbor Glasbene matice iz Ljubljane, moški zbor Antonio Illersberg iz Trsta, zbor iz Pordenona, ženski zbor z Jesenic, mešani zbor Tartini iz Trsta, mešani zbor iz Gradeža, univerzitetni ženski zbor iz Brna, mešani zbor Moša Pijade iz Zagreba, zbor iz okolice Verone, mešani zbor nemške manjšine iz okolice Bocna ter ženski zbor iz Verone.

Zbor iz Zagreba je vodil Emil Cosetto, iz Brna Lubomir Matl, iz Kranja Peter Lipar, z Jesenic Milko Škaberne, zbor Glasbene matice iz Ljubljane pa Igor Lavrič.

V razsodišču, ki mu je predsedoval prof. Rodolfo Lipicer, so bili: skladatelj Rodovan Gobec iz Ljubljane, Romano Samarini iz Benetk, Mario Macchi iz Trsta in Pietro Pezzè iz Vidma.

Triumf češkoslovaških pevcev

V nedeljo so češkoslovaški pevci odnesli dve prvi mesti: v kategoriji ženskih zborov in pa v kategoriji mešanih zborov. Med moškimi zbori je zasedel prvo mesto »Illersberg« iz Trsta. Pevski zbor Moša Pijade iz Zagreba je bil drugi v treh kategorijah: med ženskimi, mešanimi in moškimi zbori. Zanimiva je lestvica mest ženskih zborov, kjer je bila kokurenca zelo huda. Za zborom iz Brna in iz Zagreba, ki sta zasedla prvo in drugo mesto, sta še zbor »France Prešeren« iz Kranja ter ženski zbor z Jesenic, ki je na tekmovanju Seghizzi v Gorici prvič nastopil pred občinstvom ter se zelo dobro odrezal. Zbor je pričel z rednimi vajami šele 15. avgusta.

Na večernem koncertu zbori niso samo ponovili pesmi, s katerimi so tekmovali, ampak so dodali še nekatere, tako da je bil program zelo pester in tudi na višini. Moški zbor »Illersberg« iz Trsta je na primer v svoj program vključil Gotovčev »Jadovanko za teletom« v italijanskem prevodu, mešani zbor Moša Pijade iz Zagreba pa živahno »L'insalata italiana« ter skladbe ob spremljavi tamburaškega kvinteta.

Župan Martina je ob zaključku ocenil vokalni koncert za izvrstno manifestacijo združevanja ter utrjevanja odnosov med ljudmi, ki težijo k miru. Tudi predsednik »Seghizzi« Cocianni je poudaril pomembnost te manifestacije, ki se je pričela pred devetimi leti v zelo skromni obliki ter so za njen sedanji vzpon zaslužni predvsem tajnik Sergio Simone, Rudolf Humar, Bruno Antici, Alfredo Petroni in Giuseppe Michelutti.

Maughamova zapuščina

Napovedano dražbo v londonski dvorani Sotheby so izvedli v znatno okrnjeni obliki. Na seznamu dražbenih predmetov je bilo tudi nad sto pisem pokojnega pisatelja Somerseta Maughama. V pismih, naslovljenih na pisateljico in novinarko Barbara Back, ki je bila mnogo let Maughamova prijateljica, so odkritosrčno kritične opazke o zasebnem življenju žensk in moških, s katerimi je imel Maugham stike in ki jih je nekaj še živih.

Barbara Back je dala pisma zbrisati z dražbenega seznama, potem ko je izvedela za določilo v Maughamovi oporoki, da po njegovi smrti ne smejo biti njegova pisma niti objavljena niti prodana. Z Maughamom si je Backova redno dopisovala nad 35 let. Kjerkoli sta se zadrževala, od povsod sta si v pismih sporočala najnovejše čenče in take reči, pri čemer je Maugham uporabljal za skupne znanke pogosto le začetnice. Kljub temu lahko takoj spozna »žrtve« sarkastičnih pripomb, kdor ve, s katerimi ljudmi in krogi je bil pisatelj v družabnih stikih.

Na dražbi pa je bila naprodaj velika zbirka podpisanih prvih izdaj Maughamovih del skupno s še preostalimi umetninami iz vile Maresque, Maughamovega bivališča na Cap Ferratu. Njegova zbirka impresionistov in modernistov je bila prodana že pred petimi leti.

Tekmovanje pevskih zborov v Gorici

Na tradicionalnem mednarodnem tekmovanju pevskih zborov v Gorici, (tekmovanje je bilo dva dni, in sicer 21. in 22. septembra), ki ga vsako leto priredi domači pevski zbor »Cesare Augusto Seghizzi« v spomin svojega ustanovitelja, so bili tako prvega kakor drugega dne nosilci pevskega dogajanja člani študentskega pevskega zbora iz Brna na Češkoslovaškem, ki so v polifonski in folklorni glasbi odnesli kar štiri od šestih prvih nagrad. Izreden uspeh so dosegli tudi jugoslovanski zbori, ki sicer niso zasedli nobenega prvega mesta, pač pa več drugih ter so s tem ponovno dokazali, da sodijo v sam vrh zborovskega petja.

V nedeljo, 22. septembra, sta bila na sporedu dva koncerta, eden dopoldne, drugi popoldne; zvečer pa so razdelili nagrade (denarne nagrade, pokale, diplome ter medalje). Po dva najboljša zbora iz vsakega tekmovalnega razreda pa sta sodelovala na koncertu.

Poslušalci, ki so v nedeljo z živim zanimanjem spremljali tekmovanje, so popoldne zlasti pa zvečer docela napolnili veliko dvorano UGG v Gorici. Koncerta so se polnoštevilno udeležili tudi najvišji predstavniki tamkajšnjih oblasti.

Letošnji program so nekoliko spremenili ter se ni izvajal po doslej ustaljeni praksi. Izkazalo se je namreč, da za polifonijo ne vlada tolikšno zanimanje kot za folklorno glasbo ter so zavoljo tega sklenili izvesti polifonski del v soboto, ko je običajno manj poslušalcev, medtem ko je bil folklorni spored v nedeljo. S tem so prireditelji nudili možnost številnim zborom, ki gojijo narodno pesem, da so se udeležili nedeljskega dela tekmovanja.

Petje v soboto

Prvega dne (v soboto) je nastopilo 12 zborov. Peli so obvezne skladbe »O sacrum corvium« Bruna Coltra (mešani zbor), obvezno skladbo prof. Ubalda Vrabca

izredno lepi in učinkoviti. Tudi koreografski vložek je (tretje dejanje) ugajal.

Premiera opere Figarova svatba je bil zares lep začetek in pomeni prijetno osvežitev kulturnega življenja v Celovcu.

B. L.

»Lector et Auditor« (za moške zборе) ter obvezno skladbo »Laudate Dominum« Mariana Miollija (za ženske zборе). V vsaki izmed teh treh kategorij so zbori dodali še dve svobodno izbrani polifonski skladbi.

V prvih treh kategorijah polifonskega petja so nastopili naslednji zbori: G. P. da Palestrina iz Maniaga, S. Cecilia iz Verone, Moša Pijade, mešani zbor iz Zagreba, ženski Univerzitetni zbor iz Brna, moški zbor Antonio Illersberg iz Trsta, mešani zbor nemške manjšine iz okolice Bocna, ženski pevski zbor France Prešeren iz Kranja, mešani Univerzitetni pevski zbor iz Brna, ženski zbor Rondinella iz Padove, moški zbor Ermes Grion iz Tržiča, ženski zbor z Jesenic ter mešani zbor G. Tartini iz Trsta.

Po prvem dnevu tekmovanja so bili doseženi v polifonski glasbi naslednji uspehi: V tekmovanju mešanih zborov je zasedel prvo mesto univerzitetni zbor iz Brna (Češkoslovaška) z 93,5 točke, na drugem mestu je zbor »Tartini« iz Trsta, 90 točk, na tretjem mestu »Moša Pijade« iz Zagreba 88,3 točke, na četrtem mestu zbor nemške manjšine iz okolice Bocna s 83,3 točke in na petem mestu zbor »Palestrina« iz Maniaga pri Pordenonu z 68,2 točke.

Med moškimi zbori je zasedel prvo in edino mesto zbor »Ermes Grion« iz Tržiča s 87,2 točke.

Med ženskimi zbori je ponovno zasedel prvo mesto univerzitetni zbor iz Brna (Češkoslovaška) z 90,7 točke, na drugem mestu je zbor »France Prešeren« iz Kranja z 87,9 točke, na tretjem mestu ženski zbor z Jesenic s 84,5, na četrtem mestu »Santa Cecilia« iz Verone 83,6 in na petem mestu »Rondinella« iz Padove 73,4 točke.

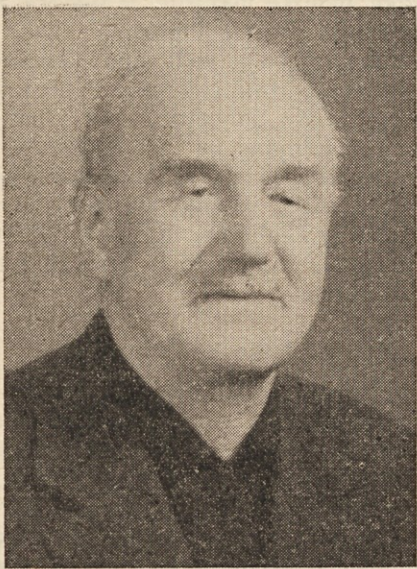
Na sobotnem nadveje uspeli prvega dnevu pevskega tekmovanja v polifonski glasbi so pokazali visoki razred umetniškega podajanja zbori iz Brna, Zagreba, Kranja in z Jesenic.

† **Tratnikov oče**

Na Tratnikovem domu se je v torek, dne 15. oktobra zbrala velika množica žalujočih, da spremi Tratnikovega očeta na pečniško pokopališče.

Dolga vrsta pogrebcev iz domače fare in sosednjih občin ter številnih znancev iz vse Koroške, mož in žena je spremljala Tratnikovega očeta na zadnji poti. Pred Tratnikovo hišo je domači g. župnik Markic ob asistenci g. župnika Karičja iz št. Jakoba in g. župnika Pipa iz Šenkla v Dravi opravil molitve za pokojnim in domači moški zbor mu je zapel poslovilno pesem.

Pečniška cerkev ni mogla sprejeti vseh pogrebcev, ko je domači g. župnik bral mašo zadušnico.

Pogrebni sprevod je vodil rožeški dekan g. msgr. dr. Hornböck ob asistenci šestih duhovnikov. Ob odprtem grobu je spregovoril g. župnik Markic besedo zahvale možu, ki je stal med farani v prvi vrsti, možu, ki je bil tudi v občini med prvimi, možu, ki je bil s svojim družinskim življenjem vsej fari vzor.

Vsakemu sosedu je stal ob strani z navetom in dejansko pomočjo.

Za gospodom župnikom je prikazal g. župan Arneitz Tratnikovega očeta, ki je bil nad četrto stoletja občinski odbornik, bil pri vseh načrtih občine udeležen, naj si je bila to napeljava elektrike ali modernizacija obrežja Baškega jezera. Vzornemu možu v javnem in zasebnem življenju je izrekel g. župan toplo zahvalo.

Zastopnik domačih gasilcev je govoril zahvalne besede ustanovitelju društva gasilcev.

Veterani koroškega pešpolka sedem iz avstro-ogrške monarhije in zastopstvo sedanje avstrijske vojske so se poslovili od svojega tovariša iz prve svetovne vojne.

Mihi Baumgartner je izrekel besede zahvale posojilničarju in združniku ter tovarišu iz izseljenstva.

V imenu Narodnega sveta pa je izpovedal prisrčno zahvalo Tratnikovemu očetu g. Tolmajer. Ta zahvala pa je še prav posebno veljala spominom, katere je Tratnikov oče objavil v Našem tedniku. V teh spominih je pokazal kos krajevne zgodovine in naslikal usodo izseljenstva leta 1942 do 1945.

Poslevodeči predsednik Zveze slovenskih zadrug g. dr. Mirt Zwitter je naglasil zasluge pokojnega Tratnikovega očeta kot združnika.

Dekan g. dr. Hornböck pa se je blage-mu pokojniku zahvalil v svojem imenu in v imenu vseh pečniških duhovnikov za vso naklonjenost, katero je Tratnikov oče v svojih osemdesetih letih izkazoval pečniškemu duhovniku in pečniški cerkvi.

Pečniška fara je izkazala častno spremstvo možu, ki je stal ob rojstvu krajevnega prosvetnega društva, ki je bil soustanovitelj domače Hranilnice in posojilnice, ki je bil med početniki domačega gasilskega društva in pobudnik raznih gospodarskih načrtov, ki so bili odločilni za vso občino in faro.

Vzorno pa je urejeval družinsko življenje, ki se nadaljuje v družinah sinov in hčera v duhu pokojnega očeta. To pa bo pokojnemu očetu najgloblja zahvala za vse nauke, ki jih je polagal v srca svojih otrok.

Uredništvo Našega tednika izraža žaljoči družini globoko sožalje.

Pri nas na Koroškem

Pevski zbor „Slavček“ iz Trbovelj bo gostoval na Koroškem

Vsem ljubiteljem petja se obeta v soboto, 19., in v nedeljo, 20. oktobra, ob gostovanju pevcev iz Trbovelj posebno pevsko presenečenje. Naš celovski zbor »Jakob Petelin Gallus« je gostom iz Slovenije v medsebojni kulturni izmenjavi organiziral dva pevka nastopa, in sicer v soboto zvečer v Ločah in v nedeljo popoldne v Pliberku.

Trboveljski »Slavček« bo v kratkem slavil že dvajsetletnico svojega delovanja. V zboru, ki šteje 50–60 pevk in pevcev, sodelujejo delavci, kovinarji, rudarji, uslužbenke in uslužbenci, gospodinje, prosvetne delavke in delavci. Zbor je 17 let uspešno vodil dirigent Jože Škrinar, ki pa je moral zaradi bolezni prekiniti svoje plodno delo. Za njim je začasno prevzel vodstvo zbora prof. Milko Škobrne, bivši dirigent komornega zbora radia Ljubljana. Na 10-dnevni pevski turneji po Bolgariji septembra lanskega leta pa je zbor kljub svoji mladosti navdse uspešno vodil sedanji dirigent prof. Tomislav Šopov. Pod njegovim vodstvom bo »Slavček« nastopil tudi pri nas na Koroškem.

Bolgarska kritika je »Slavčkove« nastope izredno ugodno ocenila, kar je še posebno razveseljivo zaradi tega, ker je zborovsko petje v Bolgariji na izredni, zavidanja vredni, visoki ravni.

Pevski zbor »Slavček« pripravi vsako leto nov koncertni spored in gostuje z njim po raznih krajih Slovenije. Naštudiral je že

tudi več operet in dve operi. S Försterjevo opero »Gorenjski slavček« je zbor nastopil ob otvoritvi kulturnega doma v Trbovljah leta 1956, Gobčevo opero »Tremerski dukat« pa je pel v krstni izvedbi. Na svojem gostovanju pri nas bo zbor pel tudi skladbe Jakoba Gallusa in poleg slovenskih tudi narodne pesmi drugih narodov.

»Slavček« pa ne nastopa le sam, temveč tudi spretno organizira nastop drugih zborov v Trbovljah. Redni letni gost je postal že pri njih Akademski pevski zbor Tone Tomšič iz Ljubljane, ki ga poznamo tudi pri nas, dalje je gostoval pri njih visoko kvalitetni mladinski zbor »Bodra smena« iz Sofije, ki je nastopil s prodornim uspehom že tudi na mednarodnem pevskem tekmovanju v Špitalu na Dravi. Vrsto gostov bi lahko nadaljevali še z naštevanjem zborov iz Bolgarije, Poljske, Sovjetske zveze in Francije. V Trbovljah so nastopili že tudi zbori slovenskih izseljencev iz Francije in Amerike. V prihodnjih mesecih pa bo prišlo tudi do gostovanja našega Gallusa v Trbovljah, ko bodo koroški pevci vrnil »Slavčku« pevski obisk in Trboveljčanom prinesli v pozdrav našo pesem.

Gostom iz Trbovelj želimo obilo uspeha pri njihovih nastopih v Ločah in Pliberku, vsem ljubiteljem petja, ki jih bodo prišli poslušati, pa prijetnega kulturnega užitka.

APAČE

Že precej časa je preteklo, odkar se v Tedniku nismo več oglasili. Kot se spominjam je bilo zadnje poročilo bolj žalostno, namreč slovo od rajnih, ki so nas zapustili.

Danes pa prinašamo novico, ki smo je iz srca veseli. V čast si štejemo, da smo kot majhna fara dobili svojega lastnega župnika g. Jožefa Buteja. Že kot študent je rad prihajal med nas in posebno v počitnicah z nami preživel marsikatero srečno urico. Torej stari prijatelji. Že tedaj, bilo je pred 43 leti je povabil na svojo novo mašo v Lečne apaške cerkvene pevce. Do zdaj je g. župnik oskrboval dolga leta obširno faro v št. Petru na Vašinjah, ki ima več podružnic. Leta tečejo, moči pa pešajo, zato se je odločil za našo majhno faro, ki jo bo lažje opravljal.

Dne 8. septembra je bila prva nedeljska služba božja. Globoko v srce so nam segle prekrasne in izbrane besede in marsikatera solza se je utrnila, ko nas je vse in tudi sebe tako toplo priporočal v varstvo naše božje matere Marije.

Želimo mu mnogo uspeha in božjega blagoslova, posebno pa še mnogo zdravih in srečnih let med nami.

Prisrčno zahvalo izrekamo vsem, ki so kakor koli pripomogli, da smo spravili župnišče v red, napeljali centralno kurjavo in drugo, kar je bilo potrebno.

Prav prisrčen bogplačaj pa g. župniku Lampichlerju iz Šmarjete, ki je poleg svoje tako obširne fare skozi vrsto let upravljal tudi našo poldrugo uro oddaljeno faro in prav po očetovsko skrbel za nas.

Sicer pri nas ni nič posebnega novega. Z letino nismo prav zadovoljni, ko nas je obiskala slana, toča in deževje. No, pa zaradi tega še ne obupavamo, ampak se tolažimo s tem, da bo prihodnjic boljše.

SVEČE

Nepričakovano je v Svečah umrla gospa Marija Waldhauser. V torek, 1. oktobra, jo je v jutranjih urah vnovič zadela kap, tokrat je bil udarec smrten.

Rajna je bila rojena v spoštovani Hauptmanovi družini na Otožu, v fari št. 11j. Starši so jo dali učiti za šiviljo. Postala je samostojna šivilja. Poročila se je v Sveče, kjer sta z možem zgradila prijeten dom. Nešteto deklet se je pri spoštovani šivilji učilo šivanja. Zraven dela je veliko prepevala; rajna Mici je bila dobra pevka in vneto prosvetna delavka. V njeni hiši so se zbirali pevci in prosvetarji. Vsa leta je bila članica prosvetnega društva Kočna v Svečah. Pomagala je predvsem pri proslavah za ma-

terinski dan. Tudi v slovenske liste je dopisovala. Bila je Slovenka z dušo in telesom. Njena pogosta pot je bila v cerkev. Še zadnje nedeljo pred smrtjo je bila pri sveti maši. Potem, ko je stopila v pokoj, so jo obiskovale razne bolezni, zgubila je moža, čisto sama je ostala v svoji hišici, v kateri je bilo včasih toliko življenja. Njeno življenje se je steklo, ko je bila stara 73 let. Številni sorodniki z Gur in domačini so jo spremljali 3. oktobra na sveško pokopališče. Naj rajna v miru božjem počiva; sinu, hčeri in sestram z družinami pa iskreno sožalje.

LIPA pri VRBI

(Blagoslovitev zvonov in romanje)

V nedeljo, 1. septembra, smo imeli v fari veliko slovesnost in praznik. G. prošt Trabesinger je prihitel k nam in je blagoslovil tri zvonove: velikega za farno cerkev, ki nosi latinsko ime Marije Kraljice, in dva mala za podružnico Konatiče.

Hvaležni farani se g. proštu Trabesingerju prisrčno zahvaljujemo, da je opravil blagoslovitev ter da nam je pridigal dvojezično: slovensko in nemško.

Pri blagoslovitvi in romanju smo imeli, hvala Bogu, zmeraj lepo vreme. Letos smo romali kar trikrat: prvič v Podjuno in št. Paul — zadnja pobožnost je bila v Dolini

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Naše prireditve

Pevsko društvo

JAKOB PETELIN GALLUS,

Celovec,

prireja

PEVSKI KONCERT

Ob svoji 20-letnici poje
Mešani pevski zbor SLAVČEK,
Trbovlje, umetne in narodne pesmi.

Sobota, 19. oktobra 1968, ob 20. uri:

LOČE — BASKO JEZERO,

Kulturni dom

Nedelja, 20. oktobra 1968, ob 14.30:

PLIBERK, Dvorana »Schwarzl«

Vstopnice v prodaji pred začetkom koncerta.

PIREDITEV DIJAKOV 8. a. RAZREDA

Dijaki 8. a. razreda Slovenske gimnazije v Celovcu vabijo ljubitelje mladine na prireditev s pestrim sporedom: petje, recitacije in poskočne viže kvinteta »Veselih študentov«.

Ta navdse zanimiva prireditve bo v nedeljo, 20. oktobra, ob 13. uri v Selah v farni dvorani in št. Janžu, ob 19.30 zvečer (pol osmih) pri Tišlerju.

Vsi prisrčno vabljeni!

JUBILEJNA PROSLAVA

Slovensko prosvetno društvo »ZARJA«
v Železni Kapli vabi na svojo

60 - LETNICO

v nedeljo, 20. oktobra 1968, ob 11.30 uri
v kinu.

Spored:

Ob 9. uri polaganje vencev na grobove predsednikov in odbornikov društva.

Ob 10. uri sv. maša zadušnica za vse umrle člane društva.

Ob 11. uri koncert na trgu, igra domača godba na pihala.

Ob 11.30 v kinodvorani v Železni Kapli slavnostni govor, recitacije in pevski nastop.

Društveni odbor

KRŠČANSKA KULTURNA ZVEZA
vabi na

FILMSKO PREDAVANJE

ki bo v nedeljo, 20. oktobra 1968, ob pol treh popoldne (14.30) v farni dvorani v Žvabekcu in ob sedmih (19. uri) zvečer pri Voglu v št. Primožu.

Na sporedu: Zabaven film iz življenja na Divjem zahodu in primicija v št. Jakobu v Rožu.

Prijatelji smeha in mladine, vabljeni!

ZAHVALA

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so našega ljubljeneega očeta

FRANCA REHSMANNA

v mesecih njegove težke bolezni obiskovali in mu v takem velikem številu izkazali zadnje čast, izrekamo toplo zahvalo. Zahvaljujemo se častiti duhovščini, posebno g. dekanu msgr. dr. Hornböcku in domačemu g. župniku Markicu za tople in tolažilne besede. Zahvaljujemo se ledinškim gasilcem za njihovo spremstvo in cerkvenim pevcom za lepo petje na domu, v cerkvi in na grobu. Zahvala zastopnikom veteranov 7. pešpolka, zastopnikom avstrijske vojske; g. županu Martinu Arneitzu, zastopniku izseljencev g. Mihi Baumgartnerju, zastopniku Narodnega sveta g. Janku Tolmajerju, zastopniku Zveze slovenskih zadrug g. dr. Mirtu Zwitterju za njihove poslovilne besede ob odprtem grobu. Zahvala tudi vsem predstavnikom slovenskega kulturnega, političnega in gospodarskega življenja. Naša zahvala tudi vsem darovalcem vencev in cvetja in vsem, ki so se rajnega spominjali v molitvi.

Ledinca, v oktobru 1968.

TEREZIJA REHSMANN
v imenu otrok in vnukov.

Otvoritev hidrocentrale Bistrica — Bilčovs

Slovesno so v petek, 11. oktobra, ob lepem vremenu odprli novo hidrocentralo (elektrarno na vodni pogon) na Dravi Bistrica—Bilčovs. Svečani akt je izvršil minister za promet in podržavljena podjetja dipl. inž. dr. Ludwig Weiß.

Za gradnjo te hidrocentrale so porabili 840 milijonov šilingov.

Ta nova, sedaj že četrta dravska hidrocentrala bo dajala letno 390 milijonov kilovatnih ur. Na 115 kilometrov dolgem odseku reke Drave med Beljakom in državno mejo imajo v načrtu še gradnjo treh

hidrocentral, od katerih bodo pričeli najprej graditi tisto v Rožeku (načrt je pravzaprav že izgotovljen). Predsedstvo Avstrijskih dravskih elektrarn (OEDK) upa, da bo dobilo še letos dovoljenje za začetek del. Na srednjem odseku Drave sta predvideni še dve, in sicer Borovlje in Ana most. Ko bodo zgradili sedemčlensko verigo elektrarn, bodo vse proizvajale okoli dve milijardi kilovatnih ur na leto.

Z gradnjo hidrocentrale Bistrica—Bilčovs je nastalo novo umetno jezero, dolgo 15 kilometrov, v katerem je 50 milijonov ku-

bičnih metrov vode. Nekaj strojev je začelo dati elektriko že 22. februarja, drugi del strojev 12. junija letos in sedaj 11. oktobra so pognali celo hidrocentralo.

Pri otvoritvi v petek, se je zbralo k tej slovesnosti najmanj 2000 ljudi, častnih gostov, uslužbencev podjetja Avstrijskih dravskih elektrarn in prebivalcev bližnjih vasi.

Med vodilnimi osebnostmi so bili pri otvoritvi poleg prometnega ministra dr. Ludwiga Weißa še: deželni glavar Sima s člani deželne vlade, vsi trije predsedniki deželnega zbora s poslanci le-tega, celovški mestni senat, glavni zastopniki elektrogospodarstva Avstrije, zastopstvo jugoslovanskih Dravskih elektrarn Maribor, člani mešane avstrijsko-jugoslovanske dravske komisije, na Koroškem zastopani diplomatski zbor, ter vidni predstavniki izvršne oblasti, gospodarstva, uradov in znanosti.

Po govorih glavnega direktorja Avstrijskih dravskih elektrarn Kuglerja, dipl. inž. Wernerja, zastopnika uslužbencev, načelnika podjetja Franca Inthala, gradbenega direktorja dipl. inž. Lista, dipl. inž. dr. Pulidasa in glavnega direktorja dipl. inž. Hintermayerja, je prevzel besedo deželni glavar Hans Sima, ki je med drugim dejal, da bo dežela Koroška storila vse, da bo dala gradbenemu gospodarstvu novih spodbud, ter izrazil upanje, da bi za nadaljnjo gradnjo dravske električne energije zasvetila »zelena luč«. Kar naše prebivalstvo in naše gospodarstvo potrebuje, je za vse čim cenejša elektrika.

Kot zadnji govornik je prometni minister dipl. inž. dr. Ludwig Weiß dejal, da priča nova hidrocentrala na Dravi veliko zmogljivost Avstrijskih dravskih elektrarn za Avstrijo vobče, posebno še za Koroško. Minister je v svojem govoru načel glavno vprašanje električnega gospodarstva: gospodarstva reda v električni proizvodnji.

Dr. Ludwig Weiß je v nadaljevanju dejal, da se mora električno gospodarstvo, njeni problemi in zakonitosti presojati v zvezi celokupnega narodnega gospodarstva. Glavna naloga električnega gospodarstva mora biti, da prilagaja ponudbo energije vsakokratnim dejanskim potrebam ter da daje elektriko v potrebni množini, pravočasno in poceni.

Po svečani otvoritvi je bil ogled nove hidrocentrale Bistrica—Bilčovs.

Pri svečani otvoritvi hidrocentrale Bistrica—Bilčovs je bilo navzočih tudi lepo število naših ljudi.

Pri nas na Koroškem

(Nadaljevanje s prejšnje strani)
pri Pokrčah; drugo romanje smo imeli samo moški, in sicer na Sv. Goro pri Gorici; tretje pa v Marijino Selo (Maria Zell), kamor smo prispeli zgodaj zjutraj, a že zvečer smo prišli nazaj domov.

Najlepše se zahvaljujemo ob tej priložnosti našemu vnetemu g. župniku Jožefu Adamiču za veliko skrb in trud, Bog nam stotero poplača. Za vsakega farana, ki se je udeležil teh lepih romanj, je bilo nepozabno doživetje, saj je bilo vse združeno s pobožno molitvijo in lepim petjem.

ŠMIKLAVŽ OB DRAVI

Ko nas je KDO povabil na letošnje romanje h Gospe Sveti, smo začeli takoj s pripravami. Nekateri farani so se protivili letošnjemu romanju h Gospe Sveti iz več razlogov: prvič zato, ker smo poromali že lansko leto h Gospe Sveti in že prej nekajkrat, zato so si za letos želeli spremembe in so dejali: »Pojdimo enkrat kam drugam, saj imamo še druga lepa naša božja pota kakor na primer: Žihpolje, Grebinjski Klošter, Božji grob ali Devica Marija v Trnju, v Železni Kapli; drugi so se zopet izgovarjali, češ, saj smo bili letos pomladi na skupnem romanju pri Gospe Sveti; tretja skupina in tudi teh ni bilo le malo, so se izgovarjali, češ imamo svoje vozilo in bomo s svojim vozilom poromali h Gospe Sveti. Tako nam končno ni preostalo drugega, kakor da smo se odpravili na agitacijo od hiše do hiše, oziroma od osebe do osebe, da smo zbrali za poln avtobus romarjev, in sicer 46 po številu. Romarjev pa ni bilo samo za Stoggejev avtobus, ampak nekaj več, ker so se nekateri peljali h Gospe Sveti tudi s svojimi vozili, nekateri pa tudi z vlakom.

Kakor vedno, tako je bilo tudi to pot. Ko se je približal dan romanja so se začeli pripravljati za romanje mnogi odlašavci, tako da nazadnje res nismo mogli vseh vzeti na pot. Veliko se jih je to pot priglasilo za romanje h Gospe Sveti tudi zato, ker se je začelo šušljati med ljudstvom, da bo to romanje zgodovinsko važno za vse koroške Slovence, ker bodo tudi prevzvišeni g. nadpastir, v smislu lepaka celokupne Katoliške akcije v Celovcu, kjer se bo znova uradno razglasilo, da bivata na Koroškem dva naroda — Slovenci in Nemci, in da mora iti prizadevanje obeh narodov vedno bolj za tem, da se med seboj spoštujeta in ljubita, kakor zahteva od vseh najvišja zapoved, ki nam jo ije dal Jezus, namreč zapoved krščanske ljubezni.

In zares! Nismo se varali! Prevzvišeni g. škof je v svojem zgodovinskem nagovoru izrecno poudaril, da na Koroškem živita dva katoliška naroda, Slovenci in Nemci, in da mora prizadevanje obeh iti stalno za tem, da se medsebojno spoštujeta, ljubita in razumeta drug drugega. Tudi v

mašnih prošnjah, ki jih je prebral g. prelat Aleš Zechner med popolnoma slovensko sv. mašo, je bila poudarjena ista misel, da naj se oba naroda, čeprav govorita vsak svoj jezik, in imata vsak svoje narodne običaje in narode, ljubita med seboj in pomagata drug drugemu.

H Gospe Sveti smo romali zato, da prosimo Marijo, da nam pomaga v vseh naših osebnih, družinskih in narodnih zadevah, romali pa smo tudi zato, da se Mariji, ki je Srednica vseh milosti, zahvalimo za vsa njena posredovanja in dobrote.

Ko smo poslušali pred sv. mašo naše prelepe Marijine pesmi, ki so jih peli naši številni koroški slovenski pevski zbori, in med sv. mašo naše mogočno ljudsko petje, se je naša ljubezen do Marije poglobila.

GLOBASNICA

(Nastop dijakov 8. a. razreda)

V nedeljo, 13. oktobra 1968, so nastopili dijaki 8. a. razreda slovenske gimnazije v Globasnici pri Šoštarju. Spored, ki so ga prikazali, je bil zelo pester in zanimiv.

Najprej je zaigral kvintet »Veselih študentov«, nato je gospodična Irena Vavti pozdravila vse navzoče občinstvo. Sledil je nastop mešanega zbora (pevovodja Janez Tratar), ki je zapel občuteno dve pesmi, in sicer »Kar v srce je mati dala« ter »Slovo«. Recitacije Milke Hartmanove in Valentin Polanška so zbudile pri poslušalcih odobravanje. V spomin na 50-letnico našega največjega slovenskega pisatelja Ivana Cankarja in o njegovem obširnem delu sta brala in recitala Rezika Schöffmann in Aleš Schuster. Zatem je fantovski zbor prepeval priljubljene pesmi.

Po odmoru so spet zazveneli instrumenti »Veselih študentov« in nam zaigrali nekaj veselih, poskočnih melodij. Gospod profesor Jožko Hutter nam je vsakega nastopajočega dijaka 8. a. razreda predstavil s humoristične strani. Sledila je pesmica »Razgovor«, katero je zložil Tine Habjan, pesem o vojski pa nam je recital Peter Waldhauser. Mnogo smeha in zabave je sprožila igrica »Kmet na sodniji«. Mešani zbor je nato zapel pod vodstvom Janeza Tratarja »Pesem o rojstvu« s solistom Alešem Schusterjem. Za konec sporeda so ponovno nastopili »Veseli študentje« s poskočnimi melodijami.

Vsak, ki se je udeležil prireditve, je bil zadovoljen s tem, kar so nam predvajali marljivi dijaki. Koliko truda so morali vnesti v svoje delo, da so lahko naštudirali tak pisan program in nam ga tako izvrstno podali, kajti vsaki pesmici, prizorčku in recitaciji je sledil močan aplavz.

V nedeljo, 20. oktobra, bodo isti dijaki (8. a. razred) nastopili v Selah in Št. Janžu. N. B.

VRTNA OPRAVILA V OKTOBRU:

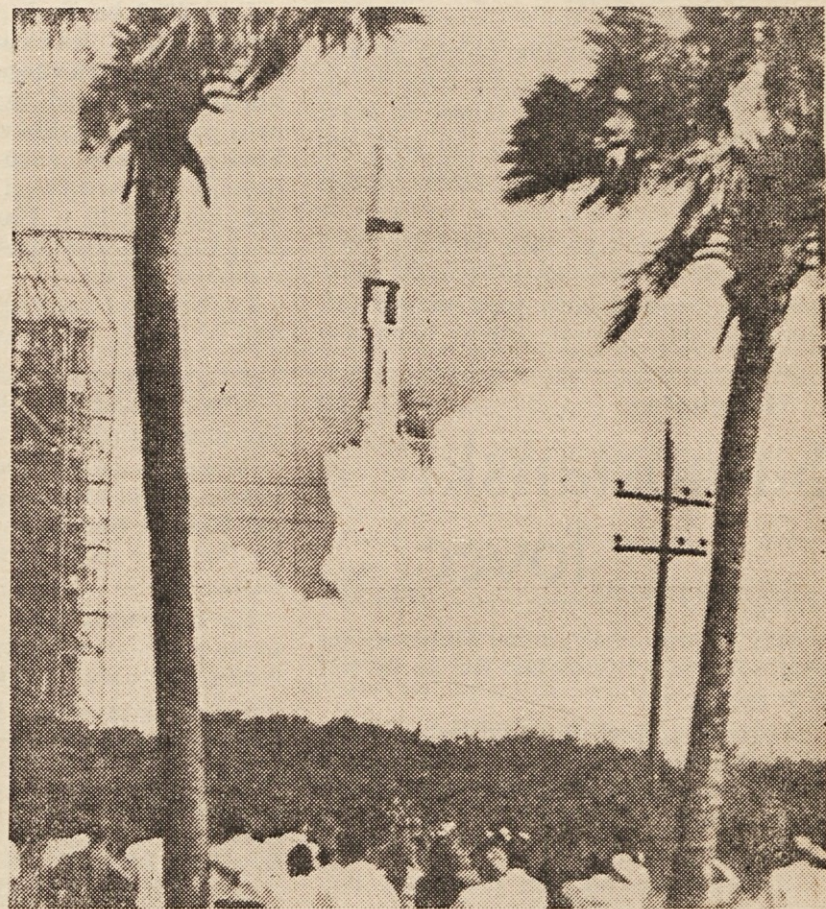
Sadno drevje, sadno grmičje, okrasno grmičje

Oktober je zares najboljši jesenski čas za saditev grmic in drevesnic, torej vsega sadnega drevja, sadnega grmičja, okrasnega grmičja in tudi njenega najlepšega predstavnika, vrtnice. Prepozne jesenske saditve ne svetujemo, čeprav se da saditi, dokler je kopno, celo še decembra. Vendar je oktobra zemlja še vlažna in nekoliko topla, torej primerna za rast novih koreninic. Izogibljimo se splošni napaki pri sajenju, pregesti saditvi. To se nam hudo maščuje pri sadnem drevju že v osmih letih, pri okrasnem drevju že v treh, pri vseh skupinah vrtnic pa v 2 letih. Ker je le hlevski gnoj najvažnejše in živo gnojilo, umetna gnojila pa le mrtev rudninski dodatek, bomo sadili ne potem, koliko imamo prostora, ampak koliko hlevskega gnoja imamo ali ga moremo nabaviti. Čimbolj prahljamo sadilno jamo, tem uspešnejša bo potem rast. Gnoja pa nikoli ne namečemo na dno sadilne jame. Tja naj pride rušina, važa, dračje, nezrel kompost, na korenine pa odlična, močna prst in v kote sadilne jame, že pod njenim vrhom pa naložimo hlevski gnoj, da bo grel zemljo in po dežnici oddajal hrano koreninam pod njim. Kmalu se bodo korenine same usmerile h gnoju. Vsako visoko sadno drevesce mora imeti kol na svoji južni strani, da bo zasenčeno pred zimskim soncem. Ne kaže pa voditi v kmečke sadovnjake najzlahotnejših jabolčnih in hruškovih sort, če zanje ne bo dosti gnoja, vseletne nege in zaščite pred boleznimi in škodljivci. Novejše sadne sorte so namreč zahtevnejše in občutljivejše, so pa zato tudi donosnejše in kakovostnejše.

Ta mesec je tudi zadnja prilika za nabiranje enoletnih trajnih cvetlic. Pobrano seme označimo, presušimo in spravimo na suh, varen kraj.

J. K.

Oltarne sveče za cerkev naročite v
MOHORJEVI knjigarni!

Trije Američani letijo okoli zemlje

V petek, dne 11. oktobra, ob 16.03 po srednjeevropskem času so izstrelili v Cape Kennedyju vesoljsko ladjo »Apollo 7« z astronauti Walterjem Schirro, Donnem Eiseltom in Walterjem Cunninghamom.

Vse je delovalo normalno. Prva stopnja rakete »Saturn 1B« se je ločila od ladje dve minuti in pol po vzletu, in ob 16.15 je ladja začela krožiti okoli Zemlje. To se

je zgodilo v višini 228 kilometrov. Tir, po katerem kroži vesoljska ladja »Apollo 7«, je skoraj enak predvidenemu tiru. Zadnja stopnja rakete se je ločila od ladje dve uri 55 minut po izstrelitvi, ko je ladja letela nad Havajskimi otoki. Polet bo trajal 11 dni in velja za nekakšno »generalko« za skorajšnji polet okrog Meseca. »Apollo leti kot sanje,« poroča Schirra.

KMETJE, POZOR!

Kmečka gospodarska zadruga v Globasnici naznanja, da prevzame vsako površino žetve ter vsako količino sušenja koruze po najugodnejši ceni. Koruzo bo zadruga odkupovala. Sporočilo velja vsem članom in vsem, ki se zanimajo za naš strojni krožek!

Informacije ter navodila daje dnevno poslovodja v Globasnici, telefon 04236 — 23104 ali pa 23105.

P I S A N O B R A N J E

LOJZE ILIJA:

(2. nadaljevanje)

ZMEDA NA ZMEDO

(RESNIČNA ZGODBA IZ PRAVLJIČNIH DEŽEL)

Ko je Katarina vpisovala v šolo najstarejšega sina Martinka — pri menihih, seveda, ker v deželah, ki so „v razvoju“, se samo menihi še ukvarjajo z vzgojo — je z njo vred tudi neka domačinka vpisovala svoja dva fantiča, ki sta bila slučajno oba isto leto rojena, pa je ob tem uradnem opravku nastal cel družinski spor, ki je v deželah „v razvoju“ zelo vsakdanji. Mati je enega vpisala, da se piše Gonzalez, drugega pa, da Henriquez; pa se je Henriquez uprl in po vsej sili tudi on hotel biti Gonzalez. „Kako boš ti Gonzalez,“ mu je mati razlagala zapleteno vprašanje, „če si pa Henriquezov, tvoj oče je Henriquez, tudi ti moraš biti Henriquez...“ Toda fant se je branil: „Kaj meni mar, če je Henriquez moj oče, če me pa ne mara, Gonzalez me pa mara. Tudi jaz hočem biti Gonzalez, Tiburcij Gonzalez!“ Mati se je upirala — kaj se ne bi! Doma jih ima morda še kakih dvanajst ali pa štirinajst, številno očetov ni znano in nikoli ne bo: kam pa pridemo, če bo vsak otrok sam odločal, čigav je in kako se bo pisal, zato vsakemu njegovo poreklo hoče odločiti mati, vedno seveda s pripombo: „... v kolikor se spominjam.“ Kako se je spor začel, Katarina ni več vedela, ker je svojega Martinka prej odpeljala domov, je pa, da se po tej poti v resnici morajo vrstiti zmeda na zmedo.

V takem novem svetu človek sprva odpira oči in strmi, sčasoma se pa privadi, kakor ciganov konj šibe. Včasih se jim je zdelo, kot da je dežela druge vere, ko so jim pa povedali, da je vsa dežela od pradavnosti rimsko katoliške in apostolske vere, se je bilo pa treba vdati in novosti sprejeti za „navade“ drugih krajev. Otroci pa za take težave še vedeli niso; menda se je prvi znašel Martinek, ki je lepega dne pritekel domov in ves iz sebe povedal mami:

„Mama, naokoli sem pritek!“ Mama je vedela, da se je fant v svojih izletih že spustil na tvegano pot okoli bloka hiš in da je prišel naokoli, ne da bi ga domači fantalini nabunkali, kar bi ga pomeni, da obvlada položaj in da bo šlo...

Po raznih poskusih sem in tja sta z možem Matevžem prišla na to, da je v

takih pravljicnih deželah vse treba delati na veliko, če hočeš živeti; kdor ima pet krav ali tudi deset, bo lačen in strgan; kdor hoče od krav revno živeti, jih mora imeti vsaj kakih petdeset, in še več sto, če hoče nekoliko bolje živeti, — pa še z vlado mora držati, da mu jih ne proglasi za jetične, ki jih ne sme imeti. Enako je s prašiči, zajci, vrtnimi jagodami, pomarančami ali tudi krompirjem: vse je treba imeti na veliko, pa z vlado je treba držati, s tisto, ki je, da ti kje ne stopa na prste, ker ti povsod lahko. Tujcu je nekoliko lažje, ker se za njegovo mnenje nihče ne meni, dokler je tiho.

Torej sta se Matevž Hudobivnik in njegova žena Katarina odločila, da bosta redila piščance: 5.000 piščancev, pa z vlado bosta držala tako, da bosta tiho! In sta redila piščance: okoli 5.000 piščancev je stalno čebljalo v velikih kletkah, ki so kot nekake omare stale za zidom v lopi, ki je bila samo z lahko pločevino pokrita, drugega pa v deželah, ki poznajo samo poletje, treba ni. Tudi koklje ni treba, žarnica vali pi-

ščance, žarnica jih greje, da morejo rasti. Piča se jim po koritu pritrlja pred kljune, tudi voda jim pricurlja po koritu. Oni nimajo drugega poslanstva na tem svetu, kot da čebljajo in se v predpisanih tednih zredé. Kadar so dovolj debeli, jih Matevž razvozi kupcem, ki jih menda s strojnico pobijajo in s posebnimi grabljami skubejo, itd., itd. Tako se je delo samo od sebe delilo: on je bil skoro stalno na cesti in je dovažal pičo, zdravila in vse naprave, ki so pri taki reji potrebne, in razvažal rejene piščance, ona je pa vse oskrbovala doma, da se je reja brez motenj odvijala. Poleg skrbi za hrano, vodo in čistočo je bila zlasti njena skrb, pravčasno cepiti vse piščance zoper kugo, grižo, kolero in druge pogube, ki zalezujejo take živalce in morejo, če cepljenje ni bilo opravljeno ob natančno določenem času, v nekaj dneh uničiti na tisoče kljunov. Tako je čepela ob kletkah in cepila, da se ji je že v glavi vrtelo — nekako tako kakor nekaj njena mati, ki je čepela v repi in plela, tam okoli sv. Aleša... Martinek ji je podajal piščance, ona je pa cepila — „fisc“ z iglo kubični milimeter zdravilnega strupa v stegno piščanca, 5.000-krat tako, pa je reja rešena potuhnjenih boleznih! (Dalje prihodnjič)

narji, fotografi ter znani in neznani oboževalci, so ji živci začeli popuščati. Sklenila je oditi v neko majhno letoviško mesto, da bi preživela tistih štirinajst dni dopusta, ki so bili v zvezi z nagrado za naslov kraljice lepote. V tišini tega mesteca je nameravala pretehtati vse mamljive načrte za bodočnost. Tako na primer jo je neko znano modno podjetje vabilo za glavno manekenko, na treh krajih so ji ponujali službo privatne tajnice, lahko pa bi nastopila tudi v neki manjši vlogi v filmu. Lilly je imela 22 let in zdaj si je lahko prvikrat privoščila svobodo brez kakršnegakoli nadzorstva.

Preden se je vlak premaknil, se je oprezno nagnila skozi okno in pogledala na peron. Dva moška sta se sprehajala na peronu in eden je brž dregnul drugega, nato pa

Mile Klopčič:

Tri otrokove želje

Moj oče ima na roki žulje tri
Moje srce si treh čudes želi:

Da bi prvi žulj postal cekin,
da bi vrt kupili zanj,
da moj oče vsak večer
hodil bi počivat vanj.

Da bi drugi žulj postal cvetica,
da bi v vrtu nam cvetela,
da začudil bi se oče,
kadar bi se vrnil z dela.

Da bi tretji žulj postal nasmeh,
da bi ga očetu dal.
Rad bi videl vsaj enkrat,
da bi oče se smejal.

sta se oba obrnila in začela buljiti vanjo. Spoznala sta jo. Tam je stalo v gručici nekaj šolark; tudi one so jo spoznale in ji mahale z rokami. Prodajalec časopisov se je s svojim vozičkom ustavil pod njenim oknom in ji smehljaje pokazal časopis, na katerega naslovni strani je bila njena slika.

Po nekaj urah vožnje se je vlak ustavil na majhni postaji, kjer je morala Lilly Carin izstopiti. Začudila se je množici ljudi, ki jih je bil ves peron poln. Začeli sta igrati dve godbi hkrati. Na levi strani postajnega poslopja so gasilci intonirali neko himno, na desni pa je godba strelske družine zaigrala »Prihod gostov«. Prekrasno je bilo vse to za Lilly. Na sredi perona je bil brž-

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Kraljica lepote

HUMORESKA

Lilly Carin se je tako rekoč čez noč razvila iz deklice v lepo, zrelo žensko. Dobila je prvo nagrado na tekmi lepote, ki jo je bila razpisala neka ugledna ilustrirana revija, in zdaj so jo začeli križem kražem obšipavati s pozornostjo in častmi.

Njen šef, ki je bil zadovoljen, da se je posredno tudi sam proslavil, ji je dejal, naj si vzame dopust, kolikor ji ga je pač potrebno do konca ceremonije razdelitve nagrad. Prijateljice so začele na skrivaj primerjati sebe z njo. Na ulici so se ji približevali nepoznani gospodje, a njen dobri znanec Roman, ki se dotlej na videz ni dosti zanimal zanjo, je zdaj privihral v njeno sobo z vprašanjem: »Kdaj se poročiva?«

»Kako to, da se ti zdaj tako mučiš?« se je začudila Lilly. Poprej je namreč Roman, kadar se je zasukal pogovor v to smer, takoj začel govoriti o njeni strogi in čudaški materi.

»Čisto razumljivo,« je dejal Roman in zaegnul glavo med ramena. »Veš, za mater

bova že našla kako rešitev, ker je nesmiselno, da se večno loviva po ulicah...«

»Hm,« se je namrdnila Lilly. Pazljivo ga je motrila. Njegov običajni ironični ton govorjenja in tista velika samozavest sta docela izginila. Naposled mu je rekla:

»Da boš torej vedel: ti si že peti, ki si se mi ponudil za moža v zadnjih dveh dneh. To pomeni, da so bili drugi, ki so me kaj malo poznali — eden izmed njih pa me sploh ni poznal — hitrejši od tebe. Ti se sicer lahko sklicuješ na stare pravice, a prav zato si imel tudi prejšnji čas. Nekoliko bom premislila vso stvar in ti potem sporočila, za koga sem se odločila.«

Ko pa ga je zapuščala in je zavita v duh parfumov mahljala z dragoceno torbico v roki — parfum in torbico ji je poklonila neka veleblagovnica, ni več mislila na Romana, ampak na lastnika tovarne nogavic, ki ji je že pet dni zapovrstjo pošiljal prekrasno cvetje.

Potem ko so jo nekaj dni oblegali novi-

»Ne bojim se. Nebo je v zvezdah, pot tudi poznam in prenočim lahko v stanih.«

»Tam spijo hlapci,« je spregovoril gospod Henrik. Potem se je nasmehnil: »In pomisli, če se Hajmo jutri zarana prebudi in vpraša po tebi, kaj naj mu rečemo? Ali nočeš ostati?«

»Če smem?« je zajecljala. »Poglejte, gospod, nikomur ne bom jemala postelje, stisnila se bom za ognjišče.«

Hotela je oditi v svoj kot, toda gospod Henrik jo je pozval nazaj. »Gitka,« je dejal prijazno, »nisi več otrok, ne smeš tako hoditi okoli.« Pokazal je na njene roke, gole do ramen in na plateno srajco, pretrgano skoro do pasu.

Debelo je pogledala. »Odrhala sem si rokave, ker sem potrebovala platno za obveze.«

Tedaj je stopil k njej, ji položil roko na teme in rekel tiho: »Deo placebis in nuditate tua.« In obrnjen proti patru Dezertu je nadaljeval latinsko: »Mar more knežja hči biti bogatejša z biseri in dragotinami ko ta beračica z zakladi srca?«

Pater Dezert je molčal; njegove zasanjane oči so bile uprte v Gitko, ki je odšla za ognjišče, smuknila v jopico in tiho počenila v kot.

Gospod Henrik je bil stopil k Hajmovi postelji in položil roko spečemu lovcu na čelo. »Mrzlca je pojenjala, spanec ga bo okreplil. Ima zdravo kri in trdno naravo; upam, da bo mož v treh dneh spet za silo na nogah. Pošljem mu vina, naj ga malo popije, kadar se ponoči zbudi. In brat Severin naj pri njem bedi.«

sel glavo, mahnil s pestjo po zraku in bruhnil iz sebe: »Hudiča še enkrat! Če pomislim, da bi bil sedaj lahko spodaj v kletil! Pa je menda vsaj tudi tu preskrbljeno za pijačo?«

Brat Severin je skomizgnil z rameni. »Kakor je ukazal gospod Henrik. Pet dni bomo ostali tu, deset pletenk je ukazal prinesiti, pa si izračunajte, koliko pride na vsakega.«

»Hudičevo malo!« je menil z dolgim obrazom šlutečan. »Hudičevo malo! Brat, brat! Jetra se mi bodo vnela, vode ne prenesem. Pa kar nič ne!«

Motreč nesrečnega valpta je brat Severin pomežiknil; nato si je obliznil od črnih jezdecov omaščene prste, stopil pred valpta in mu šepnil v uho: »Ali ste videli culo, ki jo je nosil Valtij?«

»Da, zakaj?«

Obraz brata Severina je postajal vedno bolj skrivnosten. »In niste morda čuli, da je v culi nekaj škrobotalo?«

Gospod šlutečan je nagnil glavo tako na stran, da je belo pogledal. Kazalo je, da se je v njegovi brezupni temni duši začela svetlikati plaha lučka tihega upanja.

»Govorite, brat, govorite, kaj je škrobotalo?«

»Deset zatajenih steklenic. Rehberčan in štajnčan! Zakopane so za kočo v hladni zemlji in ko bo gospod Henrik zaspal, vzameva od njih en parček.«

Brat ga je odrinil od sebe. »Ne tako glasno, gospod valpet!« je zašepetal in poškilil skozi vrata. »Gospod Henrik bi naju utegnul slišati!«

Pa je bila fratrova skrb nepotrebna. Gospod Henrik se je mudil še vedno v lovčevi koči. Nanovo je obvezal Hajmovo rano in pritrdiril roko v zadrgo, da bi ranjenec morda s kakim nenadnim gibanjem ne povzročil novega krvavenja. Potem je vprašaje pogledal okoli sebe.

»Kje je dekle?«

Pater Dezert je hitro stopil skozi vrata. Gitka je sedela na klopi pred kočo; solze so ji usahnile; izgubljeno je strmela v mlado noč. Pater Dezert se je dotaknil njene rame. Prestrašeno se je zdrznila in vstala.

»Pojdi, Gitka, gospod Henrik sprašuje po tebi!« Prijel jo je za roko in jo odvedel v izbo.

»No, morda bi rada videla, kako gre tvojemu varovancu?« je dejal prošt. »Pridi bliže in poglej, kako dobro in mirno spi!«

V nemi zahvali je hotela gospodu Henriku poljubiti roko.

»Pusti to, dete!« je rekel. »Kar sem storil jaz za njegovo rešitev, je bore malo. Hajmo bi bil brez tebe izgubljen. Samo tebi se ima zahvaliti, da bo živel.«

Vroč in radosten vzdih je razširil Gitkine prsi. S svetlimi očmi je gledala blede Hajmov obraz; potem si je z drhtečimi prsti otarla vlažne oči in se obrnila proti vratom.

»Kam pa greš?« je vprašal gospod Henrik.

»Zdaj me ne potrebuje več,« je spregovorila. »Domov grem.«

»Dekle! Saj je trda noč!« se je prestrašil pater Dezert.«

(Dalje prihodnjič)

Narodni svet koroških Slovencev in Naš tednik sporočata vsem rojakom, da smo v torek, dne 15. oktobra 1968, položili k večnemu počitku na pokopališču gospoda

FRANCA REHSMANNA

pd. TRATNIKOVEGA OČETA

Blagopokojnemu Tratnikovemu očetu se za vse sodelovanje Narodni svet in Naš tednik prisrčno zahvaljujeta.

Mizarskega vajenca

išče mizarski mojster Peter Hribernik, na Žihpoljah (Maria Rain). Hrana in stanovanje preskrbljeno.

Kraljica lepote

(Nadaljevanje s 7. strani)

kone odbor za sprejem. O tem so pričali zi, med katerimi je stala tudi belooblečena deklica s šopkom cvetja v rokah. Neznansko vzhicena spričo tako veličastnega in spontanega sprejema, se je Lilly zmedla in ni vedela, kaj in kako naj spregovori. Za vsak primer je stala minuto, dve pred vagonom ter z očarljivim nasmehom gledala ganljivo razpoloženo množico, nato pa je veličastno odšla čez peron in nalahno zibajoč se pristopila k odboru, medtem ko je množica navdušeno vzklikala: »Bravo, bravo!«

Lilly se je obrnila do najdebelejšega in najvišjega moža s cilindrom na glavi. Stala je pred njim in mu prisrčno ponudila roko.

»Zelo me veseli, mlada gospodična,« ji je dejal mož z izrazom začudenja na licu. »Oprostite, brž pojdite odtod, ker moramo zdaj pozdraviti našega nagrajenca! Glejte ga, že prihaja.«

Lilly je udarila vsa kri v glavo. Počasi se je obrnila in se zagledala v kapo nekega mladega hotelskega uslužbenca, ki ji je mahal.

»Gospodična Carin?« je vprašal. »Smem odnesti vašo prtljago? Tam čaka naš avtomobil. Veste, danes je tu vse narobe, ker je plemenski bik neke kmetije dobil prvo nagrado. Njegov lastnik je prispel z istim vlakom kot vi in zdaj ga bodo slavnostno sprejeli.«

Lilly je pristopila do avtomobila in brez besede vstopila vanj; ko je prišla k sebi, je sedla v kot. V hotelu se je takoj zaprla v svojo sobo in ves dan je ni bilo na spregled. Drugi dan zjutraj je zaprosila za brzovjavni list in nato je odposlala svojemu prijatelju Romanu brzovjavko: »Dragi! Strinjam se z številni cilindri, bele kravate in rdeči obravsem. Takoj pridi! — Lilly.« R. U.

Televizija Ljubljana

PETEK, 18. oktobra: 9.35 TV v šoli: TV vrtec — Šola in okolica — nižine — Analiza vesolja — Aktualnosti — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 11.30 Francoščina — 15.25 Poročila — 15.30 Atletika — posnetek z olimpiade — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Olimpijski filmski pregled — 18.00 Tiktak: Sanjca — III. del — 18.20 Mladinski koncert — 19.05 Na poti od Komende do Radovljice — 19.55 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.30 Vijavaja — 20.35 Visoki zid — češki film — 22.00 Atletika — prenos z olimpiade — 24.00 Poročila.

SOBOTA, 19. oktobra: 9.35 TV v šoli: Nevidni sovražniki — Instrumentalna glasba srednjega veka — urbanizem — 14.15 Poročila — 14.20 Atletika — Posnetek z olimpiade — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Olimpijski pregled — 18.15 Poročila — 18.20 Jurij Oleša: Trije debeluh — mladinska igra — 19.30 Rezerviran čas — 19.45 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.30 Vijavaja — 20.35 Maksim naših

dni — humoristična oddaja — 21.35 Muzika in šekaj — glasbena oddaja — 22.05 Veslanje — posnetek z olimpiade — 0.10 Poročila.

NEDELJA, 20. oktobra: 9.10 Kmetijska oddaja v madžarščini — 9.25 Poročila — 9.30 Dobro nedeljo voščimo s fanti treh dolin — 10.00 Kmetijska oddaja — 10.45 Filmska matineja — 12.00 Nedeljska TV konferenca — 15.00 Atletika — posnetek olimpiade v Mehiki — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Olimpijski filmski pregled — Ponavljamo za vas — TV kašpot — 18.55 Cikcak — 19.05 Serijski film — 20.00 TV dnevnik in športna poročila — 20.45 Vijavaja — 20.50 Oddaja za pomorščake — 21.45 TV dnevnik — 22.00 Atletika — prenos olimpiade v Mehiki — evrovizija.

PONEDELJEK, 21. oktobra: 10.30 Ruščina — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 13.55 Poročila — 14.00 Atletika — posnetek z olimpiade v Mehiki — 15.15 Plavanje — posnetek z olimpiade v Mehiki — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Filmski pregled — 18.00 Po Sloveniji — 18.20 Propagandna medigra — 18.25 Zloženke in njih pisava — oddaja iz cikla — Slovenščina — 18.50 Na skali vas — kulturna reportaža — 19.20 Vokalno instrumentalni solisti — 19.50 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.30 Vijavaja — 20.35 France Bevk: Kaplan Martin Čerdernac — TV — Koncert resne glasbe — Poročila.

TOREK, 22. oktobra: 9.35 TV v šoli — 10.30 Angleščina — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 14.35 Poročila — 14.40 Plavanje — posnetek z olimpiade v Mehiki — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Filmski pregled — 18.00 Risanka — 18.20 Obrežje — oddaja za italijansko narodnostno skupino — 18.40 Propagandna medigra — 18.45 Novosti iz Studia 14 — zabavno glasbena oddaja — 19.15 Svet na zaslonu — veliki — 19.55 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — 20.30 Vijavaja — 20.40 Celovečerni film — Kultura v komuni — oddaja iz cikla Trenutek 68 — Poročila.

SREDA, 23. oktobra: 9.35 TV v šoli — 14.25 Poročila — 14.30 Plavanje — posnetek z olimpiade v Mehiki — 15.20 Propagandna oddaja — 15.30 Filmski pregled — 17.05 Madžarski TV pregled — 17.20 Poročila — 17.25 Oddaja za otroke — 17.45 Kje je, kaj je — 18.00 Pisani trak — 18.20 Kuštravček — oddaja za otroke — oddaja za otroke — 19.05 Balletna lepljenka — 19.45 TV prospekt — 20.00 TV dnevnik — 20.30 Vijavaja — 20.35 Quiz — 21.35 Serijski film — 22.25 Poročila — gimnastika, prenos z olimpiade v Mehiki bo ali ob 17.00 ali ob 23.00.

ČETRTEK, 24. oktobra: 9.35 TV v šoli — 10.30 Nemščina — 11.00 Angleščina — 14.15 Poročila — 14.20 Plavanje — posnetek z olimpiade v Mehiki — 16.10 Kolesarstvo — posnetek z olimpiade v Mehiki — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Filmski pregled — 18.00 Po Sloveniji — 18.15 Propagandna medigra — 18.20 V narodnem ritmu — 18.45 Po sledih napredka — 19.05 Zabavno glasbena oddaja — 19.45 Cikcak — 20.00 TV dnevnik 20.30 Vijavaja — 20.35 Dramatiziran roman — 21.35 Kulturne diagonale — 22.35 Poročila — 22.45 Gimnastika — prenos z olimpiade v Mehiki — Evrovizija.

PETEK, 25. oktobra: 9.35 TV v šoli — 11.00 Osnove splošne izobrazbe — 11.30 Francoščina — 13.55 Poročila — 14.00 Gimnastika — posnetek z olimpiade v Mehiki — 14.50 Boks — posnetek z olimpiade v Mehiki — 16.20 Propagandna oddaja — 16.30 Olimpijski filmski pregled — 18.00 Mladinski serijski film — 18.20 Mladinski koncert — 19.05 Na sedmi stezi — športna oddaja — 19.55 Cikcak — 20.00 TV dnevnik — z dodatkom — 20.45 Vijavaja — 20.50 Celovečerni film — 22.30 — Poročila — 22.40 Kajak — posnetek z olimpiade v Mehiki (do 0.10).

Peči na olje, premog in drva, televizorje in hišno opremo ugodno dobavi in na dom dostavi

Bratje RUTAR in Co., Dobrla ves
Telefon 04236-281

Austrijska televizija

PETEK, 18. oktobra: 10.00 Televizija v šoli: Meestece Wilhelmsburg — 10.30 Čiste živali — dresura po želji — 11.00 Program za delavce: Bruselj po notah — 12.00 Prometni obzornik — 14.00 Olimpijska poročila — 18.00 Ivan in Helena — 18.20 Lahko noč oddaja za male otroke — 18.25 Kratka poročila — 18.30 Olimpijski kalejdoskop — 18.50 Gotovo vas bo zanimalo — 18.56 Reklama — 19.00 Skok iz oblakov — 19.27 Pregled programa in reklama — 19.45 Čas v sliki — 20.09 Reklama — 20.15 Rosalinde — 21.00 Časovna dogajanja — 22.00 Čas v sliki — 22.25 Prenos olimpiade iz Mehike 1968 in konec oddaje.

SOBOTA, 19. oktobra: 14.00 Olimpijska poročila — 16.10 Za mladino od 11. leta dalje: Daktari — 17.00 Za mladino od 14. leta dalje: Klub — beatlov (6. nadaljevanje) — 17.30 Za družino: boutique — 18.00 Lahko noč oddaja za naše najmlajše — 18.05 Od tedna do tedna — 18.25 Kratka poročila — 18.30 Kjer raste vinska trta, Avstrija kot vinska dežela — 18.56 Reklama — 19.00 Očarljiva Ivana (21. nadaljevanje) — 19.27 Pregled programa in reklama — 19.45 Čas v sliki — 20.00 Komentar dr. Huga Portischa — 20.09 Reklama — 20.15 Dober večer v Avstriji — 21.30 Športni žurnal — 22.00 Čas v sliki — 22.10 — Devetdesetletnica — 22.30 Prenos olimpiade iz Mehike 1968 in konec oddaje.

NEDELJA, 20. oktobra: 14.00 Olimpijska poročila — 16.30 Za mladino od 11. leta dalje: Flipper — 16.55 Za mladino od 14. leta dalje: Stik — 17.10 Brez nagobčnika — 18.00 Naše nedeljsko pripovedovanje: Iz moje knjižnice (1) — 18.25 Lahko noč oddaja za naše najmlajše — 18.30 „Tvoje je moje srce“, opereta Franza Lehajra — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Športni pregled — 20.10 Kristjan v času — 20.15 Možje v nedeljo — 21.40 Vroč četrt ure — 21.55 Čas v sliki — 22.05 Olimpiada iz Mehike 1968 — evrovizija in konec oddaje.

PONEDELJEK, 21. oktobra: 14.00 Olimpijska poročila — 18.00 Ivan in Helena — 18.20 Lahko noč oddaja za naše najmlajše — 18.25 Kratka poročila — 18.30 Olimpijski kalejdoskop — 18.56 Reklama — 19.00 Francoski zakon... in ljubi otroci — 19.27 Pregled programa in reklama — 19.45 Čas v sliki — 20.09 Reklama — 20.15 Solo za O.N.C.E.L. — 21.05 Poštni predal 7000 — 21.15 Bog ima mnogo imen — 22.10 Čas v sliki — 22.20 Posebno za vas; Revija in konec oddaje.

TOREK, 22. oktobra: 14.00 Olimpijska poročila — 18.00 Walter in Connie — 18.20 Lahko noč oddaja za naše najmlajše — 18.25 Kratka poročila — 18.30 Olimpijski kalejdoskop — 18.56 Reklama — 19.00 Theo Linga — 19.13 Iti s časom — nato pregled programa in reklama — 19.45 Čas v sliki — 20.09 Reklama — 20.15 Taka ljubezen, televizijska igra Pavla Kohouta — 21.45 Čas v sliki — 22.00 Olimpiada iz Mehike 1968 (evrovizija) in konec oddaje.

SREDA, 23. oktobra: 10.00 Televizija v šoli: Princ Evgen — 10.30 O čaru števil in oblik — 11.00 Program za delavce: Seadia — 14.00 Olimpijska poročila — 16.30 Za otroke od 6. leta dalje: Gašperček in lovec živali — 17.00 Olimpiada iz Mehike 1968 (evrovizija) — 18.56 Reklama — 19.00 Tammy (21. nadaljevanje) — 19.27 Pregled programa in reklama — 19.45 Čas v sliki — 20.09 Reklama — 20.15 Prava zmotna, veseloigra — 21.50 X minus 32 — 22.50 Čas v sliki — 23.00 Olimpiada iz Mehike 1968 — evrovizija in konec oddaje.

ČETRTEK, 24. oktobra: 10.00 Televizija v šoli: Moderne cerkvene skupnosti — 10.30 O čaru števil

in oblik — 11.00 Naša meja — 12.00 Prebuditev pesnika: Josef Friedrich Perkonig — 14.00 Olimpijska poročila — 18.00 Dobrodošli v Italiji — 18.20 Lahko noč oddaja za naše najmlajše — 18.25 Kratka poročila — 18.30 Olimpijski kalejdoskop — 18.56 Reklama — 19.00 Dezerat M (7. nadaljevanje) — 19.27 Pregled programa in reklama — 19.45 Čas v sliki — 20.09 Reklama — 20.15 Kralj vžgalic — 21.35 Film — 22.15 Čas v sliki — 22.25 Olimpiada iz Mehike 1968 (evrovizija) in konec oddaje.

RADIO CELOVEC

SLOVENSKE ODDAJE

NEDELJA, 20. 10. 7.00 Duhovni nagovor. S pesmijo in glasbo pozdravljamo in voščimo. — PONEDELJEK, 21. 10.: 14.15 Informacije. Zena, družina, dom. — 18.00 Koroške narodne. — TOREK, 22. 10.: 14.15 Informacije. Od tedna do tedna na Koroškem. Športni mozaik. — SREDA, 23. 10.: 14.15 Informacije, 5 minut za gospodarstvo. Iz kulturnega življenja koroških Slovencev: 60 let SPD „Zarja“ v Železni Kapli. — ČETRTEK, 24. 10.: 14.15 Informacije. Ura pesmi (J. Kampuš, bariton; M. Pehani, klavir). — Malo pomislimo: O srečanju z mojim jazom. — PETEK, 25. 10.: 14.15 Informacije. Koroške zgodbe (V. Polanšek: Ujčnik) — Cerkev in svet. — SOBOTA, 26. 10.: 7.00 Naš državni praznik.

Sprejmemo slikarskega vajenca (prehrana in stanovanje poskrbljeno) in slikarskega pomočnika.

HANS SCARSINI

KLAGENFURT — CELOVEC,
Friedelstraße 37.

Dunajski zdravnik išče pod dobrimi pogoji pridno in zanesljivo hišno pomočnico. Ne pod 23 let.

Dopise na upravo lista.

Pletilni stroji PASSAP! svetovne marke

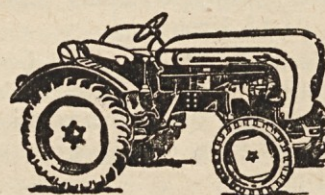
Predvajanje, prodaja in natančna navodila v domači strokovni trgovini

Wollbar pri kapucinski cerkvi
Celovec — Klagenfurt

Darujte za tiskovni sklad!

Johan Lomšek strokovno podjetje

Št. Lipš, Tihoja 2
P. Dobrla ves
9141 EBERNDORF
Telefon 04237-246

vam nudi po zelo ugodnih cenah in plačilnih pogojih:

kolesa in mopede — pralne stroje — radioaparate — televizorje — šivalne stroje — štedilnike — betonske mešalce — motorne žage — traktorje z vsemi potrebnimi priključki kot — pluge — brane — obračalnike in grablje — Hatzenbichler-kombinatorje in sadilce za krompir — sejalne stroje — trosilce za umetna gnojila — škropilnice ter — motorne kosilnice — silorezalce — parilne kotle — molzne stroje — kotle za kuhanje žganja — sadne stiskalnice — kakor tudi še vse za vas potrebne stroje — orodja in nadomestne dele.